BENDROJO TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 25 d.*

„Energija – Elektros energijos vidaus rinka – Pralaidumo skaičiavimo regionas – CORE regionas – ACER atliekamas apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodikos priėmimas – Teisėtų žiedinių srautų tolerancijos lygio nustatymas – Reglamento (ES) 2019/943 16 straipsnio 13 dalis“

Byloje T-485/21

Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA), įsteigta Bonoje (Vokietija), atstovaujama *avocats* U. Karpenstein ir K. Reiter,

ieškovė,

palaikoma

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos J. Möller ir N. Scheffel,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER), atstovaujamą P. Martinet, E. Tremmel ir Z. Vujasinovic, padedamų *avocats* P. Goffinet, L. Bersou ir M. Shehu,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas F. Schalin, teisėjai P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt ir D. Kukovec (pranešėjas),

posėdžio sekretorė I. Kurme, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. birželio 12 ir 13 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA)* prašo panaikinti 2021 m. gegužės 28 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) apeliacinės tarybos sprendimą, kuriuo buvo patvirtintas 2020 m. lapkričio 30 d. ACER sprendimas Nr. 30/2020 dėl vadinamojo „CORE“ pralaidumo skaičiavimo regiono, apimančio Belgiją, Čekijos Respubliką, Vokietiją, Prancūziją, Kroatiją, Liuksemburgą, Vengriją, Nyderlandus, Austriją, Lenkiją, Rumuniją, Slovėniją ir Slovakiją (toliau – CORE regionas), elektros energijos perdavimo sistemos operatorių (toliau – PSO) pasiūlymo, susijusio su apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodika, ir atmestas jos skundas (sujungtoje) byloje A-001-2021 (toliau – skundžiamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

2 Ieškovė yra Vokietijos nacionalinė reguliavimo institucija (toliau – NRI), kaip tai suprantama pagal 2019 m. birželio 5 d. Direktyvos (ES) 2019/944 dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES (OL L 158, 2019, p. 125) 57 straipsnio 1 dalį. Remiantis 2005 m. liepos 7 d. *Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung* (*Energiewirtschaftsgesetz* – EnWG) (Elektros energijos ir dujų tiekimo įstatymas) (*BGBl*. 2005 I, p. 1970) 56 straipsnio 1 dalies pirmojo sakinio 1 punktu, ji Vokietijoje turi kompetenciją, NRI priskirtą 2015 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentu (ES) 2015/1222, kuriuo nustatomos pralaidumo paskirstymo ir perkrovos valdymo gairės (OL L 197, 2015, p. 24),

3 Pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 1 dalį visi kiekvieno pralaidumo skaičiavimo regiono PSO ne vėliau kaip per 16 mėnesių nuo sprendimo dėl pralaidumo skaičiavimo regionų priėmimo parengia pasiūlymą dėl bendros apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodikos (toliau – išlaidų pasidalijimo metodika).

4 2016 m. lapkričio 17 d. ACER, vadovaudamasi Reglamento 2015/1222 15 straipsniu, priėmė Sprendimą Nr. 06/2016 dėl pralaidumo skaičiavimo regionų nustatymo. To sprendimo 1 straipsnyje ir I priede išvardytos į CORE regioną įtrauktų valstybių narių teritorijos.

5 CORE regiono PSO pasiūlymas dėl išlaidų pasidalijimo metodikos turėjo būti pateiktas per 16 mėnesių nuo to sprendimo priėmimo, t. y. ne vėliau kaip iki 2018 m. gegužės 17 d.

6 Vis dėlto CORE regiono PSO per šio sprendimo 5 punkte nurodytą laikotarpį nepateikė pasiūlymo dėl išlaidų pasidalijimo metodikos. Pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 4 dalį šie PSO pranešė NRI ir ACER, kad jiems reikia daugiau laiko tokiam pasiūlymui parengti. ACER apie tai informavo Europos Komisiją, kuri konsultavosi su PSO, NRI ir ACER, kad padėtų minėtiems PSO parengti tokį pasiūlymą ir kuo anksčiau pateikti jį tvirtinti.

7 2019 m. kovo 27 d. pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 7 dalies h punktą CORE regiono PSO pateikė visoms to regiono NRI pasiūlymą dėl išlaidų pasidalijimo metodikos kartu su aiškinamuoju dokumentu. NRI turėjo per šešis mėnesius priimti sprendimą dėl šio pasiūlymo pagal minėto reglamento 9 straipsnio 10 dalį.

8 2019 m. rugsėjo 26 d. minėtų NRI prašymu ACER joms nustatytą terminą minėtam pasiūlymui patvirtinti nusprendė pratęsti šešiais mėnesiais, t. y. iki 2020 m. kovo 27 d.

9 2020 m. kovo 27 d. CORE regiono energetikos reguliavimo institucijų regioninio forumo pirmininkas visų šio regiono NRI vardu pranešė, kad NRI negali tą pačią dieną priimti sprendimo dėl pateikto pasiūlymo, nes jis laikomas iš esmės neišsamiu tokiu mastu, kad NRI negalėjo nei jo patvirtinti, nei prašyti jį iš dalies pakeisti.

10 Tą pačią dieną, CORE regiono NRI nepavykus susitarti dėl PSO pateikto išlaidų pasidalijimo metodikos pasiūlymo, ACER pripažino esanti kompetentinga priimti sprendimą dėl šio pasiūlymo pagal 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/942, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (OL L 158, 2019, p. 22), 5 straipsnio 3 dalį ir 6 straipsnio 10 dalį bei pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalį. Pagal pastarąją nuostatą ACER privalėjo tokį sprendimą priimti per šešis mėnesius, kaip numatyta Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies a punkte.

11 Pasibaigus ilgam laikotarpiui, kuriuo vyko ACER, visų CORE regiono NRI ir visų šio regiono PSO bendradarbiavimas, konsultavimasis ir diskusijos dėl šių PSO pateikto išlaidų pasidalijimo metodikos pasiūlymo ir dėl šio pasiūlymo pakeitimų, pateiktų per kelis susitikimus ir balsavimo raundus, ACER reguliuotojų valdyba, kurią sudaro NRI atstovai, 2020 m. lapkričio 18 d. pagal Reglamento 2019/942 22 straipsnio 5 dalies a punktą dėl minėto pasiūlymo paskelbė palankią nuomonę.

12 2020 m. lapkričio 30 d. Sprendimu Nr. 30/2020 ACER priėmė išlaidų pasidalijimo metodiką („Common methodology for redispatching and countertrading cost sharing for the Core CCR in accordance with Article 74 of Commission Regulation (EU) 2015/1222 of 24 July 2015“), kuri pateikta pastarojo sprendimo I priede (toliau – ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika).

13 2021 m. sausio 29 d. ieškovė, remdamasi Reglamento 2019/942 28 straipsniu, pateikė ACER apeliacinei tarybai skundą dėl Sprendimo Nr. 30/2020 panaikinimo. Kiti CORE regiono PSO ir NRI irgi apskundė tą sprendimą. 2021 m. vasario 18 d. Apeliacinė taryba sujungė visus šiuos skundus.

14 2021 m. gegužės 28 d. Apeliacinė taryba priėmė skundžiamą sprendimą, kuriuo paliko galioti Sprendimą Nr. 30/2020 ir atmetė visus skundus dėl jo panaikinimo.

Šalių reikalavimai

15 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą;

– subsidiariai, jei Bendrasis Teismas panaikintų ne visą skundžiamą sprendimą, panaikinti tą sprendimą tiek, kiek juo patvirtintas Sprendimo Nr. 30/2020 I priedo 1 straipsnio 1 dalies antras sakinys, 2 straipsnio 2 dalies j punktas, 3 straipsnis, 7 straipsnis ir 12 straipsnio 2 dalis;

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

16 ACER Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

17 Vokietijos Federacinė Respublika, palaikydama ieškovės reikalavimus, prašo Bendrojo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą.

Dėl teisės

18 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė remiasi šešiais pagrindais.

19 Pirmasis pagrindas grindžiamas tuo, kad skundžiamame sprendime numatoma neteisėtai išplėsti ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį įtraukiant kitus tinklo elementus nei tarpzoniniai elementai (toliau – jungtys); antrasis pagrindas grindžiamas tuo, kad skundžiamame sprendime paskirstant išlaidas neteisėtai neatsižvelgiama į perkrovą mažinančius srautus; trečiasis pagrindas grindžiamas klaidingu teisėtų žiedinių srautų tolerancijos lygio (toliau – tolerancijos lygis) nustatymu; ketvirtasis pagrindas grindžiamas klaidingu pirmenybės teikimu žiediniams srautams prieš vidaus srautus nustatant tinklo perkrovos priežastis; penktasis pagrindas grindžiamas taikomo metodo, kaip visumos, neteisėtumu; šeštasis pagrindas grindžiamas įpareigojimo PSO teikti pasiūlymus dėl ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos pakeitimo neteisėtumu.

20 ACER prašo visus ieškovės nurodytus pagrindus atmesti kaip nepagrįstus.

21 Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad tikslinga vieną po kito išnagrinėti pirmąjį, ketvirtąjį ir trečiąjį pagrindus.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritimi

22 Grįsdama pirmąjį pagrindą ieškovė nurodo tris prieštaravimus, susijusius su tuo, kad skundžiamame sprendime numatyta neteisėtai išplėsti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką įtraukiant kitus tinklo elementus nei jungtys. Vis dėlto atrodo, kad ieškovė sutinka, jog dėl kritinių tinklo elementų perkrovos taip pat ribojama tarpzoninė prekyba, kaip tai suprantama pagal 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/943 dėl elektros energijos vidaus rinkos (OL L 158, 2019, p. 54). Taigi, ieškovė bent jau subsidiariai sutinka įtraukti tinklo vidaus elementus į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį.

23 Pirma, ieškovė teigia, kad taip apibrėžta taikymo sritis yra nesuderinama su Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalimi ir Reglamento 2015/1222 74 straipsniu.

24 Antra, remdamasi tuo, kad ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika buvo priimta nesant teisinio pagrindo, ieškovė teigia, kad pagal įgaliojimų suteikimo principą ACER negali pateisinti ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo srities išplėtimo, palyginti su Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatyta taikymo sritimi, remdamasi tuo, kad pagal minėto reglamento ir Reglamento 2015/1222 nuostatas toks taikymo srities išplėtimas nedraudžiamas.

25 Trečia, ieškovė teigia, kad ginčijamos išlaidų paskirstymo metodikos taikymo srities išplėtimas taip pat negali būti pateisinamas su eksploatavimo saugumu ir principu „teršėjas moka“ susijusiais argumentais.

26 Vokietijos Federacinė Respublika palaiko ieškovės argumentus.

27 ACER nesutinka su ieškovės ir Vokietijos Federacinės Respublikos argumentais.

Pirminės pastabos

28 Pirmiausia reikia priminti, kad skundžiamame sprendime Apeliacinė taryba atmetė argumentus, grindžiamus ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo srities neteisėtumu; tai iš esmės padaryta minėto sprendimo 89–379 punktuose („First Consolidated Plea – Excessive scope of the RDCTCS and unlawful determination of XNEs“), 1078–1105 punktuose („Eighth Consolidated Plea – Polluter Pays Principle“) ir 1126–1191 punktuose (203–212 puslapiai) („Fourteenth Consolidated Plea – ACER exceeded its competence and infringed the principle of conferral“).

29 Kaip iš esmės matyti iš skundžiamo sprendimo 196–210 punktų, jis iš dalies grindžiamas Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies išaiškinimu, pagal kurį ši nuostata atspindi principą „teršėjas moka“. Panašiai pagal šią nuostatą reikalaujama nustatyti fizinių srautų, kurie prisideda prie perkrovos tarp zonų, kilmę, neribojant išlaidų padalijimo pagal taisomuosius veiksmus, atliekamus dėl perkrovų jungiamosiose linijose.

30 Taip pat, kaip iš esmės matyti iš skundžiamo sprendimo 173–180 punktų, Apeliacinė taryba konstatavo, kad ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika atitinka
Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalį, nes į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį įtrauktos tinklo elementų operacijos buvo tarpvalstybinės svarbos.

31 Antra, nagrinėjant pirmąjį pagrindą reikia nustatyti skundžiamu sprendimu patvirtintos ginčijama išlaidų pasidalijimo metodikos teisinį pagrindą, tikslą ir taikymo sritį.

32 Pirmiausia, kalbant apie ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos teisinį pagrindą ir tikslą, pažymėtina, kad ji buvo priimta pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnį ir kad šios nuostatos 2 dalyje numatyta, jog tarpvalstybinės svarbos taisomųjų priemonių atveju priimami su išlaidų pasidalijimu susiję sprendimai. Taigi minėtos metodikos tikslas – padalyti PSO išlaidas, susidarančias tuo atveju, kai imamasi brangių taisomųjų veiksmų, kaip antai apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos.

33 Reglamento 2015/1222 2 straipsnio 13 punkte taisomasis veiksmas apibrėžtas kaip „bet kokia priemonė, kurią rankiniu ar automatiniu būdu taiko vienas ar keli PSO, kad išlaikytų tinklo eksploatavimo saugumą“.

34 Reglamento 2019/943 2 straipsnio 26 punkte perskirstymas apibrėžtas kaip priemonė, įskaitant apribojimą, kurią aktyvuoja vienas arba daugiau perdavimo sistemos operatorių arba skirstymo sistemos operatorių, pakeisdami gamybos ir (arba) apkrovos modelį, kad pakeistų fizinius srautus elektros energijos sistemoje ir pašalintų fizinę tinklų perkrovą arba kitu būdu užtikrintų sistemos saugumą.

35 Reglamento 2019/943 2 straipsnio 27 punkte kompensacinė prekyba apibrėžiama kaip tarpzoniniai mainai, kuriuos inicijuoja sistemos operatoriai tarp dviejų prekybos zonų, siekdami pašalinti fizinę tinklų perkrovą.

36 Perkrova, kuri kelia riziką eksploatavimo saugumui, dėl kurios reikia imtis taisomųjų veiksmų, savo ruožtu Reglamento 2019/943 2 straipsnio 4 punkte apibrėžiama kaip „situacija, kai negalima priimti visų rinkos dalyvių pasiūlymų prekiauti tarp tinklo rajonų, nes dėl jų būtų padarytas didelis poveikis fiziniams srautams per tinklo elementus, kurie tokių srautų išlaikyti negali“.

37 Perkrovą sukelia fiziniai srautai. Ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje apibrėžtos kelios fizinių srautų rūšys. Be kita ko, ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 2 straipsnio 2 dalies a punkte paskirstyti srautai apibrėžiami kaip „fizinis srautas per tinklo elementą, kai šaltinis ir gavėjas yra skirtingose prekybos zonose“. Ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 2 straipsnio 2 dalies o punkte vidaus srautas apibrėžiamas kaip „fizinis srautas tinklo elemente, kurio šaltinis, gavėjas ir visas tinklo elementas yra toje pačioje prekybos zonoje“. Pagal ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 2 straipsnio 2 dalies p punktą žiedinis srautas yra „fizinis srautas tinklo elemente, kai šaltinis ir gavėjas yra toje pačioje zonoje, o tinklo elementas arba jo dalis yra kitoje zonoje“.

38 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatyta, jog išdalijant taisomųjų veiksmų, kuriais siekiama sumažinti perkrovas tarp dviejų prekybos zonų, išlaidas reikia remtis tuo, kiek prie šios perkrovos prisideda srautai, atsirandantys dėl tam tikroje zonoje vykdomų sandorių. Šioje nuostatoje, be kita ko, nurodoma, kad „[p]askirstydamos su taisomaisiais veiksmais susijusias išlaidas perdavimo sistemos operatoriams, reguliavimo institucijos analizuoja, kokiu mastu srautai, atsirandantys dėl sandorių prekybos zonos viduje, prisideda prie nustatytos perkrovos tarp dviejų prekybos zonų, ir paskirsto išlaidas perdavimo sistemos operatoriams, sukėlusiems tokius srautus prekybos zonose, atsižvelgiant į tai, kiek jie prisidėjo prie perkrovos, išskyrus sąnaudas, kurias lemia srautai, atsirandantys dėl sandorių prekybos zonos viduje, kurios nesiekia lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos prekybos zonoje“.

39 Reglamento 2019/943 2 straipsnio 65 punkte prekybos zona apibrėžiama kaip „didžiausia geografinė zona, kurioje rinkos dalyviai gali vykdyti energijos mainus be tinklų pralaidumų galių paskirstymo“. Šiuo metu CORE regionui priskirtos zonos daugumoje atvejų atitinka valstybių narių teritorijas.

40 Paskui, kaip matyti iš ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 5 straipsnio 1 dalies, siekiant padalyti taisomųjų veiksmų sąnaudas, būtina nustatyti tinklo elementą, kuriame faktiškai atliekamas kiekvienas taisomasis veiksmas.

41 Kaip pažymėta skundžiamo sprendimo 106–110 punktuose, ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritis apima ne tik tarpzoninius tinklo elementus (jungtis), bet ir visus vidaus tinklo elementus, kuriuose įtampa lygi 220 kV arba aukštesnė.

42 Iš tikrųjų ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 3 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „dalijantis išlaidas dalyvauja“ visi „tarpvalstybinės svarbos tinklo elementai“.

43 Viena vertus, kalbant apie tarpvalstybinės svarbos tinklo elementus, ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 2 straipsnio 2 dalies j punkte šie elementai apibrėžiami kaip „tinklo elementai <…>, kurie, kaip nustatyta, daro tarpvalstybinį poveikį ir kurių eksploatavimo saugumo pažeidimai turi būti valdomi koordinuotai“.

44 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 106–110 punktuose nurodyta ir, be to, šalys sutaria dėl to, kad sąvoka „tarpvalstybinės svarbos tinklo elementai“ turi būti suprantama taip pat kaip pagal apibrėžtį, nustatytą CORE regione pagal Reglamento 2015/1222 35 straipsnio 1 dalį koordinuojamo apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodikos, priimtos 2020 m. gruodžio 4 d. ACER sprendimu Nr. 35/2020 dėl koordinuojamo apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos CORE regione (angl. *redispatching and countertrading* (RDCT), toliau – RDCT metodika), 5 straipsnyje, ir Regioninio eksploatavimo saugumo koordinavimo CORE regione pagal 2017 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/1485, kuriuo nustatomos elektros energijos perdavimo sistemos eksploatavimo gairės (OL L 220, 2017, p. 1), 76 straipsnio 1 dalį metodikos, priimtos 2020 m. gruodžio 4 d. ACER sprendimu Nr. 33/2020 dėl regioninio eksploatavimo saugumo koordinavimo CORE regione metodikos (angl. *regional operational security coordination*, ROSC; toliau – ROSC metodika), 5 straipsnyje.

45 Taigi sąvoka „tarpvalstybinės svarbos tinklo elementai“ apima, pirma, visus kritinius tinklo elementus pagal 2019 m. vasario 21 d. ACER sprendimu Nr. 02/2019 (remiantis CORE regiono PSO pasiūlymais dėl bendrų kitos paros ir einamosios paros pralaidumo apskaičiavimo metodikų) priimtų bendrų kitos paros ir einamosios paros pralaidumo apskaičiavimo metodikų (toliau – CCM metodikos) 5 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnį, t. y. šiuo metu, jungiamąsias linijas ir PSO nustatytus vidaus tinklo elementus, kurių energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnys, apibrėžtas 2013 m. birželio 14 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 543/2013 dėl duomenų teikimo ir skelbimo elektros energijos rinkose, iš dalies keičiančio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 714/2009 I priedą (OL L 163, 2013, p. 1), 2 straipsnio 22 punkte, yra 5 % arba didesnis ir, antra, iš esmės visus vidaus tinklo elementus, kuriuose įtampa lygi 220 kV arba aukštesnė.

46 Pagal Reglamento 2019/943 2 straipsnio 69 dalyje pateiktą apibrėžtį kritinis tinklo elementas yra „tinklo elementas prekybos zonoje arba tarp prekybos zonų, į kurį atsižvelgiama apskaičiuojant [tarpzoninį] pralaidumą ir kuris riboja energijos, kuria galima apsikeisti [tarp jų], kiekį“.

47 Taigi kritiniai tinklo elementai yra arba jungtys, arba vidaus elementai, kurių energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnys yra 5 % arba didesnis. Ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje tarpvalstybinės svarbos tinklo elementais laikomi visi kritiniai tinklo elementai ir vidaus tinklo elementai, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė.

48 Kita vertus, kalbant apie sąvoką „tarpvalstybinės svarbos apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos operacijos“, reikia pažymėti, kad ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 3 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad ji taikoma tarpvalstybinės svarbos apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo operacijoms, apibrėžiamoms pagal RDCT ir ROSC metodikas.

49 Kaip patvirtino bylos šalys, iš to matyti, kad pagal ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką tarpvalstybinės svarbos apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo operacijos iš esmės yra visos apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos operacijos, kuriomis siekiama sumažinti tarpvalstybinės svarbos tinklo elementų perkrovą.

Taikymo srities analizė

– *Dėl ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo srities apimties*

50 Ieškovės teigimu, į išlaidų pasidalijimą turėtų būti neįtrauktos taisomųjų veiksmų išlaidos, priskiriamos tinklo vidaus elementams, kurie nėra jungtys arba daugiausia kritiniai tinklo elementai. Kalbant konkrečiai, ieškovė teigia, kad perkrovos tinklo elementuose, kuriuose įtampa lygi 220 kV arba aukštesnė, bet kuriuo atveju yra vidinės perkrovos, nepatenkančios į tarpzoninių perkrovų, kaip jos suprantamos pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, apibrėžtį.

51 Taigi reikia apsvarstyti, ar ieškovė pagrįstai teigia, kad taisomųjų veiksmų išlaidų pasidalijimas turėtų būti apribotas kritiniais tinklo elementais, kaip nustatyta pajėgumų apskaičiavimo metodikose (CCM), nes tai yra elementai, kurie „riboja energijos, kuria galima apsikeisti, kiekį“, kaip nurodyta Reglamento 2019/943 2 straipsnio 69 punkte. Vadinasi, tik šių elementų perkrova būtų perkrova tarp zonų, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

52 Pirma, būtina apsvarstyti, ar kritiniai tinklo elementai yra vieninteliai tarpvalstybinės svarbos elementai, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalį.

53 Reikia priminti, kad pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalį ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika „apima su tarpvalstybinės svarbos veiklos išlaidų pasidalijimu susijusius sprendimus“. Be to, to paties reglamento 74 straipsnio 4 dalies b punkte numatyta, kad ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje turi būti nustatoma, „kurias apkrovų perskirstymo arba kompensacinės prekybos išlaidas, patirtas siekiant garantuoti tarpzoninį pralaidumą, gali pasidalyti visi pralaidumo skaičiavimo regiono PSO“ (nagrinėjamu atveju – CORE regiono PSO).

54 Taigi, siekiant nustatyti, ar ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika, patvirtinta skundžiamu sprendimu, yra suderinama su Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 2 dalimi, reikia išnagrinėti, kokiu mastu taisomaisiais veiksmais, kurių išlaidos ja pasidalijamos, siekiama garantuoti tarpzoninį pralaidumą.

55 Vis dėlto svarbu priminti, kad, kaip matyti iš 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003 (OL L 211, 2009, p. 15), kurį vėliau pakeitė Reglamentas 2019/943, 18 straipsnio 5 dalies, Reglamentas 2015/1222 yra Reglamento 2019/943 įgyvendinimo aktas. Taigi pastarasis yra hierarchiškai aukštesnio lygio teisės norma, priimta vėliau nei Reglamentas 2015/1222. Įgyvendinimo reglamento nuostatos – išskyrus atvejus, kai jų prasmė yra aiški ir nedviprasmiška ir todėl jų aiškinti nereikia, – jei įmanoma, turi būti aiškinamos atsižvelgiant į pagrindinio reglamento nuostatas (2017 m. vasario 28 d. Sprendimo *Canadian Solar Emea ir kt. / Taryba*, T-162/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:124, 150 punktas). Taigi Reglamento 2015/1222 74 straipsnis turi būti aiškinamas pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

56 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje neapibrėžti nei tinklo elementai, kuriuose turi būti vykdomi taisomieji veiksmai perkrovoms tarp zonų sumažinti, nei tinklo elementai, kuriuose turi būti paskirstomos taisomųjų veiksmų perkrovoms tarp zonų sumažinti išlaidos.

57 Panašiai Reglamento 2019/943 2 straipsnio 4 punkte nenurodyti ir tinklo elementai, kuriuose susidaro fizinės perkrovos, įskaitant perkrovas, susijusias su tarpzonine prekyba.

58 Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje kalbama apie taisomųjų veiksmų, kuriuos aktyvuoja PSO, siekdami užtikrinti tarpzoninę prekybą, išlaidas, o vėliau reikalaujama šias išlaidas paskirstyti tarp PSO, atsižvelgiant į tai, kokiu mastu srautai, atsirandantys dėl sandorių prekybos zonos viduje, prisideda prie perkrovos tarp dviejų zonų.

59 Vadinasi, kaip nurodyta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje, būtina nustatyti, kokios perkrovos turi būti koordinuotai mažinamos siekiant užtikrinti tarpzoninę prekybą, o tai, remiantis šio sprendimo 54 ir 55 punktais, vėliau padės nustatyti, ar ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje nurodytais taisomaisiais veiksmais siekiama garantuoti tarpzoninį pralaidumą, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 4 dalies b punktą.

60 Antra, svarbu pabrėžti, kad norint atlikti tokią analizę, kuria siekiama nustatyti, kokiais taisomaisiais veiksmais galima užtikrinti tarpzoninę prekybą ir dėl to jiems turi įtakos išlaidų pasidalijimas, reikia išaiškinti taisomųjų veiksmų vaidmenį tarpzoninio pralaidumo skaičiavimo procese, numatytame pralaidumo skaičiavimo metodikose (angl. *Capacity Calculation Methodology*, CCM), taip pat bendro regioninio eksploatavimo saugumo vertinimo (angl. *Coordinated Regional Operational Security Assessment*, CROSA) procese, vadovaujantis Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta ROSC metodika (toliau – CROSA procesas).

61 Pirmiausia reikia pažymėti, kad tarpzoninio pralaidumo skaičiavimo procesas prasideda likus dviem dienoms iki elektros energijos tiekimo ir naudojamas siekiant nustatyti energijos kiekį, kuriuo galima apsikeisti tarp zonų, neperžengiant eksploatavimo saugumo ribų.

62 Pralaidumo skaičiavimo procesas atliekamas tik kritiniuose tinklo elementuose. Viena vertus, PSO gali prieš atidarant rinką sumažinti energijos kiekį, kuriuo dalyviai gali keistis, kad būtų laikomasi eksploatavimo saugumo ribų. Kita vertus, šiame procese taip pat taikomi taisomieji veiksmai, kaip antai apkrovų perskirstymas ir kompensacinė prekyba. PSO apsvarsto šiuos taisomuosius veiksmus, kurie galėtų būti aktyvuoti siekiant maksimaliai padidinti turimą tarpzoninį pralaidumą pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 4 dalį, bet dar jų neaktyvuoja.

63 Apskaičiuojant tarpzoninį pralaidumą, jokie taisomieji veiksmai neatliekami ir jokių išlaidų neatsiranda.

64 Antra, reikia pažymėti, kad brangūs taisomieji veiksmai, kaip antai apkrovų perskirstymas ir kompensacinė prekyba, kurie yra šio ginčo dalykas, atliekami tik vykdant CROSA procesą, kuris yra glaudžiai susijęs su tarpzoninio pralaidumo apskaičiavimu.

65 Pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktį, kuriuo reglamentuojamas koordinuotas tarpvalstybinės svarbos taisomųjų veiksmų rengimas, ir kaip nurodyta Saugos metodikos (ROSC) 3 straipsnio 2 dalies b punkte, CROSA proceso tikslas – koordinuoti, tvirtinti ir įgyvendinti tarpvalstybinės svarbos taisomuosius veiksmus. Kaip matyti iš minėtos metodikos (ROSC) 5 ir 9 straipsnių, tarpvalstybinės svarbos taisomieji veiksmai yra visi veiksmai, kuriais bent kartais galima pašalinti tarpvalstybinės svarbos tinklo elementų, t. y. iš principo visų kritinių tinklo elementų, į kuriuos atsižvelgiama apskaičiuojant tarpzoninį pralaidumą, ir visų kitų tinklo elementų, kurių įtampa didesnė arba lygi 220 kV, srovės ribų pažeidimus.

66 Panašiai pagal ROSC metodikos 12 konstatuojamąją dalį ir 5 straipsnio 1 dalį CROSA procesu iš esmės užtikrinamas saugus visų tinklo elementų, kurių įtampa didesnė arba lygi 220 kV, veikimas po to, kai susipažįstama su rinkos rezultatais ir paskirstomas tarpzoninis pralaidumas. Tuo metu PSO turi išsamios informacijos apie energiją, kuri bus įleista į tinklą arba iš jo pašalinta.

67 CROSA procesas prasideda nuo kiekvieno PSO pagal ROSC metodikos 13 straipsnį ir 14 straipsnio 1 dalį savo tinkle atliekamo vietinio eksploatavimo saugumo vietinio vertinimo, po kurio kiekvienas PSO susikuria atskirą tinklo modelį.

68 Vėliau pagal ROSC metodikos 18 straipsnį atskiri tinklo modeliai pateikiami regioniniams koordinatoriams, o šie juos sujungia, kad būtų sukurtas visų paros valandų bendro tinklo modelis, į kurį įtraukiamas „visos Sąjungos duomenų, kuriais apibūdinamos pagrindinės elektros energijos sistemos charakteristikos <…>, rinkinys“, kaip numatyta Reglamento 2015/1222 2 straipsnio 2 punkte.

69 Kai srautas tinklo elemente viršija didžiausią leistiną vertę, reikia parengti ir įgyvendinti taisomuosius veiksmus, kad būtų laikomasi eksploatavimo saugumo ribų.

70 Kaip matyti iš ROSC metodikos 10 konstatuojamosios dalies, taisomųjų veiksmų optimizavimas numatytas kaip CROSA proceso dalis.

71 Kalbant konkrečiau, šis optimizavimas pagal CROSA procesą, aprašytą ROSC metodikos 2 straipsnio 1 dalies p punkte, apima konkretų nustatymą (kiekvienąkart kartojant), kokią perkrovą kuriame tinklo elemente – kritiniame ar nekritiniame – reikia valdyti koordinuotai.

72 Taigi, vadovaujantis Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunkčiu, kiekvienai bendro tinklo modelio valandai iš visų PSO turimų taisomųjų veiksmų atrenkamas veiksmingiausias ir ekonomiškai racionaliausias, kuriuo galima pašalinti visas perkrovas visose jungiamosiose linijose ir visuose vidaus tinklo elementuose, kurių įtampa bendro tinklo modelyje yra 220 kV arba didesnė, nesukuriant naujų perkrovų, kaip numatyta ROSC metodikos 20, 23 ir 24 straipsniuose ir 27 straipsnio 1 dalyje.

73 Trečia, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia išnagrinėti, ar, kaip nurodo ieškovė, į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį turėtų būti įtrauktos tik išlaidos, susidariusios dėl taisomųjų priemonių, taikytų kritiniams tinklo elementams (taigi tik jungtims arba tinklo vidaus elementams, kurių energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnys yra 5 % arba didesnis). Šiuo tikslu, kaip nurodyta šio sprendimo 59 punkte, reikia nustatyti, kokias perkrovas reikia koordinuotai sumažinti, kad būtų užtikrinta tarpzoninė prekyba.

74 Šiuo klausimu pasakytina, pirma, kad vien tai, jog į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį buvo įtrauktos išlaidos, susidariusios dėl perkrovų tinklo elementuose, kuriuose įtampa lygi 220 kV arba aukštesnė, negali prieštarauti Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 daliai, nes pagal šią nuostatą reikia tik nustatyti, kokios perkrovos turi būti koordinuotai mažinamos siekiant užtikrinti tarpzoninę prekybą.

75 Antra, PSO gali naudoti ne daugiau kaip 30 % kiekvieno kritinio tinklo elemento maksimalaus pralaidumo, kad sumažintų to elemento perkrovas, su sąlyga, kad, kaip numatyta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 8 dalies pirmos pastraipos b punkte, 70 % to pralaidumo liktų skirti tarpzoninei prekybai pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 1 ir 8 dalis.

76 Vis dėlto aplinkybė, kad perkrovas galima sumažinti naudojant iki 30 % tinklo elementų pogrupio pralaidumo, nereiškia, kad turėtų būti dalijamasi tik tame elementų pogrupyje atliktų taisomųjų veiksmų išlaidomis.

77 Trečia, svarbu pažymėti, kad minimalus 70 % kiekvieno kritinio tinklo elemento pralaidumas garantuojamas veiksmingiausiai optimizuojant taisomuosius veiksmus, aktyvuotus visuose tinklo komponentuose, kuriuose įtampa yra lygi 220 kV arba didesnė. Taigi šis taisomųjų veiksmų optimizavimas visuose šiuose elementuose atitinka Reglamento 2019/943 tikslus, įskaitant tikslą teikti rinkos signalus, kuriais skatinamas efektyvumas ir tiekimo saugumas, kaip numatyta Reglamento 2019/943 1 straipsnio a punkte.

78 Kaip matyti iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 4 dalies, toks optimizavimas padeda sumažinti taisomųjų veiksmų išlaidas ir taip apriboti tarpzoninio pralaidumo mažėjimą.

79 Ketvirta, jei vidaus elementuose, kurie nėra kritiniai tinklo elementai, PSO aktyvuoti taisomieji veiksmai yra optimalaus sprendimo, būtino siekiant sumažinti perkrovas kritiniuose tinklo elementuose, dalis, su pirmaisiais elementais susijusios išlaidos turi būti paskirstytos tarp PSO taip pat, kaip ir su antraisiais elementais susijusios išlaidos. Vadinasi, jeigu į išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį nebūtų įtraukti tinklo elementai, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė, būtų nustatytas nepagrįstas apribojimas, be kita ko, atsižvelgiant į Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, pagal kurią reikalaujama paskirstyti visas taisomųjų veiksmų, kurių imamasi siekiant išspręsti tarpzoninės perkrovos problemą, išlaidas, išskyrus sąnaudas, kurias lemia srautai, prisidedantys prie tarp dviejų prekybos zonų nustatytos perkrovos, neviršijančios tolerancijos lygio.

80 Jeigu išlaidų pasidalijimas vyktų tik kritiniuose tinklo elementuose, jis taptų atsitiktinis, nes su perkrovų valdymu susijusios išlaidos būtų skirtingai paskirstomos atsižvelgiant į tai, kokiame elemente būtų aktyvuotas taisomasis veiksmas. Kaip teisingai pažymi ACER, tai lemtų įvairių tinklo elementų, taigi ir tuos elementus valdančių PSO, diskriminavimą, kuris aptariamuose teisės aktuose nenumatytas.

81 Taigi Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje aprašyti srautai, kurie atsiranda dėl vidaus sandorių, prisidedančių prie perkrovos tarp dviejų prekybos zonų, ir dėl kurių sumažėja tarpzoninis pralaidumas kritiniuose tinklo elementuose, dalijantis išlaidas negali būti kitaip vertinami tuo atveju, kai šie srautai eina per nekritinius tinklo elementus. Šiose dviejose elementų grupėse aktyvuoti taisomieji veiksmai optimizuojami siekiant išspręsti su perkrovomis susijusias problemas.

82 Penkta, kaip ACER pažymėjo atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus, taisomaisiais veiksmais, aktyvuotais nekritiniuose tinklo elementuose, kartais galima išspręsti kritinių tinklo elementų perkrovų problemą.

83 Vadinasi, tais atvejais, kai tokie taisomieji veiksmai gali padėti išvengti tokių kritinių tinklo elementų perkrovų, jų išlaidos turi būti paskirstytos pagal principą „teršėjas moka“. Tačiau jeigu jie konkrečiu metu negali padėti pašalinti perkrovos kritiniuose tinklo elementuose, tai nereiškia, kad elementai, kuriuose aktyvuojami taisomieji veiksmai, praranda ryšį su tarpzonine prekyba. Viena vertus, šie taisomieji veiksmai vis dėlto buvo parinkti kaip CROSA proceso dalis, atsižvelgiant į kitas perkrovas ir taisomuosius veiksmus, siekiant rasti optimalų regionų lygmens sprendimą. Kita vertus, jei perkrovą sukelia tarpvalstybinis srautas, t. y. žiedinis srautas, ji yra tarpvalstybinės svarbos.

84 Be to, kaip numatyta Reglamento 2019/943 35 konstatuojamojoje dalyje, atviroje, konkurencingoje rinkoje PSO išlaidas, patirtas dėl tarpvalstybinių elektros energijos srautų priėmimo savo tinkluose, turėtų kompensuoti perdavimo sistemų, kuriose tie srautai prasideda, ir sistemų, kuriose tie srautai baigiasi, operatoriai.

85 Taigi visų tinklo elementų, įtrauktų į CROSA procesą, taisomosios priemonės pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį yra potencialiai svarbios tarpzoninei prekybai, nepriklausomai nuo jų energijos perdavimo pasiskirstymo veiksnio, nes tai yra pajėgumų skaičiavimo metodikose (angl. CCM) vartojama sąvoka, kuri negali nulemti išlaidų pasidalijimo pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

86 Bet kuriuo atveju pažymėtina, kad jei PSO nustato, jog nekritinis tinklo elementas, kurio įtampa lygi arba didesnė nei 220 kV, niekada negali padėti naudingai užtikrinti regioninio saugumo ir garantuoti priskirto tarpzoninio pralaidumo, pagal ROSC metodikos 5 straipsnio 1 dalies b punktą ir 7 straipsnio 3 dalies b punktą jie gali neįtraukti jo į CROSA procesą, taigi ir į išlaidų pasidalijimą.

87 Šešta, kalbant apie Reglamento 2015/1222 12 konstatuojamąją dalį, kurioje reikalaujama koordinuoti tarpvalstybinius ir vidaus taisomuosius veiksmus, reikia pažymėti, kad visi vykdant CROSA procesą atliekami taisomieji veiksmai yra tarpvalstybinės svarbos, o visi kiti taisomieji veiksmai yra vidiniai. Taigi CROSA procesu užtikrinamas koordinavimas su vidaus taisomaisiais veiksmais, kaip ir „vidinių“ tinklo elementų saugumas.

88 Jei nebūtų koordinuoto valdymo vykdant CROSA procesą, kiltų pavojus, kad bus pažeistas eksploatavimo saugumas ir iškils grėsmė tarpzoninei prekybai. Reikia pabrėžti, kad tinklo veikimas yra esminė energijos tiekimo saugumo sąlyga, nes pagal Reglamento 2015/1222 2 konstatuojamąją dalį elektros energija Sąjungos piliečius gali pasiekti tik tinklu.

89 Atitinkamai perkrovos „tarp zonų“ yra visos perkrovos, kurios šiuo metu CORE regione koordinuotai valdomos vykdant CROSA procesą. Taigi su šiuo koordinuotu valdymu susijusioms išlaidoms turi būti taikomas principas „teršėjas moka“.

90 Reikia pabrėžti, kad koordinavimas ir išlaidų pasidalijimas nepriklauso nuo to, ar tam tikru metu tinklo elemente vyksta prekyba arba yra priskirtas konkretus srautas, nes visi taisomieji veiksmai, aktyvuoti visuose – kritiniuose ir nekritiniuose – tinklo elementuose, kurių įtampa yra 220 kV arba didesnė, potencialiai padeda palengvinti tarpzoninę prekybą, nors jų faktinis indėlis palengvinant prekybą gali skirtis, be kita ko, priklausomai nuo tinklo topologijos, rinkos sąlygų ir konkrečių gamybos bei vartojimo programų. Taigi iš pat pradžių negalima iš ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo srities pašalinti tinklo elementų, kurių įtampa yra 220 kV arba didesnė.

91 Septinta, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 167 punkto ir šalys to neginčijo, tinklo elementai, kurių įtampa yra 220 kV arba aukštesnė, buvo laikomi tarpvalstybinės svarbos elementais tiek, kiek nesant energijos mainų šie elementai nebūtų struktūriškai perkrauti. Be to, kaip matyti iš minėto punkto, ROSC metodikos aiškinamajame rašte visi CORE regiono PSO išreiškė nuomonę, kad šie elementai yra svarbiausi CROSA procesui vykdyti.

92 Šiuo klausimu ROSC metodikos aiškinamojo rašto, dėl kurio šalys galėjo pateikti pastabas per posėdį, 8 puslapyje nurodyta, kad, PSO vertinimu, CROSA procesui svarbiausi tinklo elementai yra 220 kV ir 380 kV įtampos tinklo elementai, „nes šie elementai naudojami siekiant palengvinti energijos mainus tarp prekybos zonų Europos energetikos sistemoje“.

93 ROSC metodikos aiškinamajame rašte PSO paaiškino, kad tinklo elementai, kurių įtampa lygi 220 kV arba didesnė, supaprastina energijos mainus tarp prekybos zonų Europos energetikos sistemoje. Vis dėlto PSO nenustatė, į kokius elementus reikėtų atsižvelgti dalijantis taisomųjų veiksmų išlaidas.

94 Be to, 220 kV įtampos lygis CORE regione buvo pasirinktas dėl jame ypač tankiai išplėtoto tinklo, o pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, kaip buvo paaiškinta per posėdį, nedraudžiama pasirinkti kitų sprendimų.

95 Be to, išlaidų pasidalijimas šiame kontekste būtinas siekiant sukurti Europos lygmens integruotą elektros energijos rinką.

96 Ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritis *a fortiori* nėra apibrėžta geografiškai ir negali apimti vien tinklo elementų, esančių dviejų prekybos zonų pasienyje, ar net valstybių narių tinklus jungiančių jungčių. Kita vertus, kaip pažymėta šio sprendimo 59 punkte, Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujama nustatyti, kokias perkrovas reikia koordinuotai mažinti siekiant, kad būtų užtikrinta tarpzoninė prekyba.

97 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovė nepagrįstai teigia, kad skundžiamas sprendimas prieštarauja Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 daliai, nes į išlaidų pasidalijimą turėtų būti įtraukiami tik kritiniai tinklo elementai.

98 CORE regione visos perkrovos, sumažintos taisomaisiais veiksmais, aktyvuotais pagal ROSC metodiką, nustatytą ACER sprendimu Nr. 33/2020 ir patvirtintą skundžiamu sprendimu, atitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodytas „perkrov[as] tarp <…> zonų“.

99 Taip pat reikia pažymėti, kad CORE regione visi taisomieji veiksmai, aktyvuoti pagal ACER sprendimu Nr. 33/2020 nustatytą ROSC metodiką (ROSC), padeda garantuoti tarpzoninį pralaidumą pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 4 dalies b punktą.

100 Vadinasi, skundžiamas sprendimas taip pat negali būti laikomas prieštaraujančiu Reglamento 2015/1222 74 straipsniui, aiškinamam pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį. Taigi Apeliacinė taryba pagrįstai atmetė skundą dėl ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos.

101 Ieškovės pateikti argumentai dėl skundžiamo sprendimo negali paneigti šios išvados.

102 Pirmiausia dėl ieškovės argumento, kad tik perkrova jungtyje arba, daugių daugiausia, vidaus tinklo kritiniame elemente yra tokia perkrova, kurios išlaidos gali būti skirstomos remiantis Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalimi, reikia pažymėti, kad, taikant ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką, vienintelis atvejis, kai su nekritiniais tinklo elementais susijusios išlaidos padalijamos pagal šią nuostatą, yra tuomet, kai perkrova šiuose elementuose atsiranda dėl žiedinių srautų (tokių kaip aprašytieji šio sprendimo 37 punkte), viršijančių Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodytą tolerancijos lygį.

103 Pagal ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 6 konstatuojamąją dalį tolerancijos lygį viršijantys žiediniai srautai yra pagrindinis perkrovų, kurioms taikomas išlaidų pasidalijimas, veiksnys. Tai matyti iš išvados, kad dėl vidaus srautų susidariusias perkrovas pašalina perkrauto tinklo elemento savininkas, o išlaidos, susidariusios dėl srautų, kurios lėmė prie atitinkamos perkrovos tarp dviejų prekybos zonų prisidėję vidaus sandoriai, turi būti proporcingai paskirstomos PSO, kaip nurodyta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje.

104 Žiedinis srautas yra „tarpvalstybinis srautas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/943 2 straipsnio 3 punktą, t. y. „fizinis elektros energijos srautas valstybės narės perdavimo tinkle, atsirandantis dėl gamintojų ir (arba) vartotojų veiklos ne toje valstybėje narėje poveikio jos perdavimo tinklui“, kuris apima ne vien kritinius tinklo elementus.

105 Taigi perkrovos, kurią sukelia tarpvalstybinis srautas, kaip antai žiedinis srautas, negalima pripažinti perkrova, kuri nepatenka į Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies taikymo sritį.

106 Be to, jei perkrovą nekritiniame tinklo elemente lemia tik vidaus srautai, taisomųjų veiksmų, skirtų tokiai perkrovai pašalinti, išlaidas bet kuriuo atveju padengs to tinklo elemento savininkas pagal Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktį. Taigi, priešingai nei teigia ieškovė, principas „teršėjas moka“ išlieka taisyklės išimtis, nes *de facto* taikomas tik tolerancijos lygį viršijantiems žiediniams srautams, o principas „savininkas moka“ taikomas kitiems srautams, pavyzdžiui, tolerancijos lygio neviršijantiems žiediniams srautams ir vidaus srautams.

107 Be to, perkrova, kuri nėra perkrova „tarp zonų“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, susidaro tinklo elementuose, kuriems netaikomas regioninis eksploatavimo saugumo koordinavimas, nes taip nusprendė PSO arba tai yra elementai, kuriems nuo pat pradžių netaikomas taisomųjų veiksmų koordinavimas, t. y. žemesnės nei 220 kV įtampos tinklo elementai.

108 Antra, reikia pažymėti, kad vienintelė Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje įtvirtintos taisyklės, pagal kurią išlaidos, susijusios su taisomaisiais veiksmais dėl srautų, kuriuos lemia prie atitinkamos perkrovos tarp dviejų prekybos zonų prisidedantys vidaus sandoriai, turi būti paskirstomos, išimtis yra susijusi su minėtais srautais, kurie neviršija tolerancijos lygio ir kurių išlaidas turi padengti perkrauto tinklo elemento savininkas.

109 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, priešingai nei teigia ieškovė, teisės aktų leidėjas neketino neįtraukti tam tikros tinklo elementų grupės į išlaidų pasidalijimą, nes Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatė išlaidų, susidarančių koordinuotai mažinant perkrovas tarp zonų, paskirstymą.

110 Aplinkybė, kad Reglamento 2017/1485 76 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktyje yra numatyta galimybė priimti kitas su įvairiais šio reglamento 22 straipsnyje nurodytais taisomaisiais veiksmais susijusių išlaidų dalijimosi metodikas, kuriomis prireikus papildoma pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnį parengta bendroji metodika, neturi reikšmės aiškinant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, kuri, be to, yra aukštesnės galios norma.

111 Trečia, reikia atmesti ieškovių argumentą, kad ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritis, patvirtinta skundžiamu sprendimu, prieštarauja SESV 290 straipsnio 1 daliai ir 291 straipsniui arba neturi teisinio pagrindo, nes ACER išplėtė teisės aktuose numatytą taikymo sritį.

112 Visų pirma, koordinuotais taisomaisiais veiksmais, susijusiais su tinklo elementais, kurių įtampa yra 220 kV arba didesnė, užtikrinama tarpzoninė prekyba, išvengiama tarpzoninio pralaidumo ribojimo ir garantuojamas šis pralaidumas – tai vyksta pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

113 Panašiai, atsižvelgiant į tai, kad ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritis atitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, ACER negali būti kritikuojama už tai, kad, remdamasi principu „teršėjas moka“, išplėtė šios metodikos taikymo sritį už Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies ribų.

114 Taip pat reikia atmesti ieškovės argumentus, grindžiamus 1958 m. birželio 13 d. Sprendime *Meroni / Vyriausioji valdyba* (9/56, EU:C:1958:7, p. 9) įtvirtintų principų, susijusių su įgaliojimų delegavimu, pažeidimu.

115 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ACER yra Sąjungos agentūra, kurią teisės aktų leidėjas įsteigė priimdamas Reglamentą 2019/942. Kaip teisingai nurodyta skundžiamo sprendimo 1151–1158 punktuose, šios institucijos įgaliojimai priimti sprendimą dėl tokio dokumento, kaip ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika, numatyti šiame reglamente, visų pirma jo 6 straipsnyje, taip pat Reglamento 2015/1222 74 straipsnyje ir Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje.

116 Kaip matyti iš šio sprendimo 10 punkto, ACER pripažino esanti kompetentinga priimti sprendimą atsižvelgdama į tai, kad CORE regiono NRI nesusitarė dėl pasiūlymo dėl išlaidų pasidalijimo metodikos, kurį PSO teikia vadovaudamiesi Reglamento 2019/942 5 straipsnio 3 dalimi ir 6 straipsniu, taip pat Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalimi.

117 Taigi ACER įgaliojimai priimti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką yra tiksliai apibrėžti ir, remiantis Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniais, jiems gali būti taikoma teisminė kontrolė, atsižvelgiant į tikslus, kuriuos Komisija nustatė Reglamente 2015/1222, o teisės aktų leidėjas – Reglamente 2019/943 (pagal analogiją žr. 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 53 punktą).

118 Vadinasi Apeliacinė taryba pagrįstai atmetė su tuo susijusius ieškovės argumentus.

119 Ketvirta, negalima priimti ir Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies teisėkūros geneze grindžiamo ieškovės bei Vokietijos Federacinės Respublikos argumento, pagal kurį teisės aktų leidėjas ketino į paskirstymą tarp PSO neįtraukti išlaidų, susidarančių dėl zonose esančių elementų taisomųjų veiksmų, kai, rengdamas šią nuostatą, atsisakė iš dalies pakeisti jos formuluotę, vietoj žodžių junginio „perkrovos tarp dviejų prekybos zonų“ įrašant „perkrovos tarp prekybos zonų ir jų viduje“.

120 Neatsižvelgiant į tai, ar Vokietijos Federacinė Respublika ir ieškovė gali remtis dokumentais, susijusiais su trišale teisėkūros institucijų diskusija, kad įrodytų teisės aktų leidėjo valią, išreikštą priimant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, pakanka pažymėti, kad galimas aiškus atsisakymas įtraukti perkrovas zonos viduje neturi lemiamos reikšmės sprendžiant klausimą, į kokius veiksnius reikia atsižvelgti vertinant indėlį į perkrovas „tarp dviejų zonų“.

121 Kaip matyti iš šio sprendimo 56–59 ir 109 punktų, Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje neapibrėžti tinklo elementai, kuriems turi būti paskirstomos perkrovoms tarp zonų mažinti skirtų taisomųjų veiksmų išlaidos, ir tai nereiškia, kad teisės aktų leidėjas siekė, jog tam tikra tinklo elementų grupė nebūtų įtraukta į išlaidų pasidalijimą.

122 Taigi reikia atmesti ieškovės argumentus, kad tinklo vidaus elementai turėtų būti neįtraukti į ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką remiantis Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalimi ir Reglamento 2015/1222 74 straipsniu.

– Dėl paskatų, atsirandančių dėl tinklo vidaus elementų įtraukimo į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį

123 Pažymėtina, kad visų tinklo vidaus elementų, kuriuose įtampa yra lygi 220 kV arba aukštesnė, įtraukimas į ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos taikymo sritį neapima paskatų, prieštaraujančių Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies tikslams.

124 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nustatyta PSO pareiga padengti taisomųjų veiksmų išlaidas, susijusias su srautais, atsirandančiais dėl vidaus sandorių, kurie prisideda prie tolerancijos lygio neviršijančios perkrovos tarp dviejų prekybos zonų. Tai skatina PSO plėtoti savo tinklus taip, kad jie galėtų išlaikyti tokius srautus, kai jie neviršija tolerancijos lygio, kuris atitinka žiedinių srautų lygį, kurio galima tikėtis prekybos zonoje nesant struktūrinės perkrovos.

125 Kita vertus, pagal atitinkamą teisės sistemą nereikalaujama, kad PSO plėtotų savo tinklus taip, kad jie galėtų išlaikyti žiedinius srautus, viršijančius šio sprendimo 124 punkte nurodytą tolerancijos lygį. Šie srautai dėl savo pobūdžio yra nenumatomi ir nenuspėjami, o juos priimantis PSO negali jiems daryti įtakos.

126 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta Reglamento 2019/943 27 konstatuojamojoje dalyje, žiedinių srautų ir vidaus perkrovų poveikio tarpzoninei prekybai mažinimas yra vienas iš pagrindinių tikslų, kurių Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė kurdamas šią reglamentavimo sistemą.

127 Be to, iš 2016 m. lapkričio 30 d. Komisijos poveikio vertinimo, atlikto rengiant energetikos teisės aktų rinkinį (SWD(2016) 410), 59 puslapio matyti, kad žiediniai srautai gali sumažinti tarpzoninį pralaidumą ir lemti brangiai kainuojantį ne rinkoje vykstantį apkrovos perskirstymą, taip pat didelius kainų iškraipymus ir investavimo signalus kaimyninėse zonose. Dėl to pastebimai sumažėja gerovė.

128 Be to, nekritinių tinklo elementų neįtraukimas reikštų, kad žiedinius srautus išleidžiantis PSO nebūtų skatinamas pakankamai investuoti į savo tinklą, nes nepatirtų visų išlaidų, susijusių su taisomaisiais veiksmais, reikalingais jo sukeltoms perkrovoms pašalinti. Tik tas PSO, kuris išmano savo tinklą ir už jį atsako, iš tikrųjų gali imtis kitų reikalingų priemonių, kaip antai pertvarkyti zoną arba investuoti į savo tinklą. Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad pagal Reglamento 2019/943 35 straipsnio 5 dalį kiekvienas PSO yra atsakingas už savo tinklą, taigi kaimyniniai PSO neturėtų spręsti jo vidaus problemų.

129 Be to, kaip ACER teisingai nurodė savo atsiliepimo į ieškinį 261 punkte, jeigu abu atsakingi gretimi PSO būtų skatinami investuoti kiekvienas į savo tinklą, kad išlaikytų arba sumažintų žiedinius srautus, tai, nesant šių PSO tarpusavio koordinavimo, lemtų pernelyg dideles investicijas ir neteisingą išteklių paskirstymą.

130 Atsižvelgiant į pirmiau pateiktus vertinimus, reikia pažymėti, kad GRT negali būti atleistas nuo išlaidų, kurias dėl jo patiria kiti PSO savo tinklų nekritiniuose elementuose, kuriuose žiediniai srautai viršija tolerancijos lygį, net jei taisomieji veiksmai šiuose elementuose padeda užtikrinti tarpzoninę prekybą.

131 Toks požiūris taip pat prieštarautų energetinio solidarumo principui, kaip jį aiškina Teisingumo Teismas.

132 Energetinio solidarumo principas apima teises ir pareigas tiek Sąjungai, tiek valstybėms narėms, nes Sąjungai yra nustatyta solidarumo pareiga valstybių narių atžvilgiu, o valstybės narės turi tarpusavio solidarumo pareigą, taip pat solidarumo pareigą atsižvelgiant į bendrą Sąjungos interesą ir jos vykdomą politiką (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Vokietija / Lenkija*, C-848/19 P, EU:C:2021:598, 49 punktas).

133 Tokiomis aplinkybėmis leidimas PSO, perduodantiems tranzitu per kitas prekybos zonas einančius žiedinius srautus, išvengti išlaidų, susijusių su taisomaisiais veiksmais, aktyvuotais siekiant bendro intereso, kad būtų optimizuotas tarpzoninis pralaidumas ir kartu kuo veiksmingiau užtikrintas tinklo saugumas, naudingas visiems PSO, taigi ir elektros energijos vartotojams, prieštarautų energetinio solidarumo principui.

134 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su pirmenybe žiediniams srautams

135 Ketvirtajame pagrinde ieškovė, palaikoma Vokietijos Federacinės Respublikos, teigia, kad ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 7 straipsnio 6 dalies a punkte pirmenybė klaidingai teikiama žiediniams srautams, kaip perkrovos šaltiniui, o ne vidaus srautams, todėl laikomasi mažiau palankaus požiūrio į pastaruosius.

136 Ieškovės teigimu, pirmenybės teikimas žiediniams srautams prieš vidaus srautus nustatant perkrovos priežastis prieštarauja principui „teršėjas moka“, sukuria neteisingas paskatas ir yra nesuderinamas su teisingumo bei nediskriminavimo principais.

137 Pirma, tai, kad dalijantis išlaidas žiediniams srautams teikiama pirmenybė prieš vidaus srautus, prieštarauja principui „teršėjas moka“, įtvirtintam Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje. Iš tiesų žiediniai srautai ir vidaus srautai fiziškai tokiu pat būdu ir vienu metu prisideda prie tinklo elementų perkrovos. Taigi prekybos zonų, kuriose susidaro žiediniai srautai, PSO ir zonų, kuriose susidaro vidaus srautai, PSO turėtų taisomųjų veiksmų išlaidas dalytis proporcingai atitinkamam savo indėliui į perkrovą. Pirmenybės teikimas žiediniams, o ne vidaus srautams, prieštarautų šiam principui.

138 Antra, tai, kad pirmenybė teikiama žiediniams, o ne vidaus srautams, ieškovės nuomone, sukuria neteisingas paskatas tiek perkrautų tinklų PSO, tiek prekybos zonos, kurioje susidaro žiediniai srautai, PSO.

139 Trečia, ieškovės teigimu, skundžiamu sprendimu taip pat pažeidžiami teisingumo ir nediskriminavimo principai. Neteisėti vidaus ir žiediniai srautai būtų tokiu pačiu mastu „smerktini“ pagal Sąjungos teisės kriterijus, visų pirma atsižvelgiant į reglamentais 2019/943 ir 2015/1222 siekiamą tikslą, kad išlaidų pasidalijimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į indėlį į perkrovą.

140 Vokietijos Federacinė Respublika palaiko ieškovės argumentus.

141 ACER nesutinka su ieškovės argumentais, kuriuos palaiko Vokietijos Federacinė Respublika.

142 Remiantis Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pirma pastraipa, išlaidos paskirstomos „atsižvelgiant į tai, kiek [prisidedama] prie perkrovos“.

143 Pagal ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 7 straipsnio 6 dalį įvairių srautų tipų indėlis į perkrovą nustatomas, kaip nurodyta toliau.

144 Nustatoma atitinkamam tinklo elementui tenkanti „perkrova“. Ši perkrova iš principo atitinka srautų apimtį, viršijančią atitinkamo tinklo elemento maksimalų pralaidumą.

145 Be to, yra nustatyta įvairių srauto tipų pirmumo tvarka. Pagal šią pirmumo tvarką ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 7 straipsnio 6 dalies a punkte perkrauti žiediniai srautai, viršijantys tolerancijos lygį, identifikuojami kaip labiausiai prisidedantys prie galimos perkrovos, o tos pačios metodikos 7 straipsnio 6 dalies b punkte apkrovą sukeliantys vidaus srautai identifikuojami kaip irgi prisidedantys prie minėtos perkrovos. Paskesnę vietą šioje pirmumo tvarkoje užima apkrovą sukeliantys žiediniai srautai, ateinantys iš kitų pralaidumo skaičiavimo regionų, tolerancijos lygio neviršijantys apkrovą sukeliantys žiediniai srautai, paskirstyti apkrovą sukeliantys srautai ir apkrovą sukeliantys srautai, ateinantys iš fazių keitimo transformatorių.

146 Visi srautai prie perkrovos „prisideda“ tik tiek, kiek jie viršija atitinkamo tinklo elemento maksimalų pralaidumą.

147 Taigi, jei vidaus srautai, vertinami kartu su kitais srautais, kurie pirmumo sąraše yra žemiau, viršija atitinkamo tinklo elemento maksimalų pralaidumą ir jei, be to, yra tolerancijos lygį viršijančių žiedinių srautų, su vidaus srautais ir žiediniais srautais susijusių išlaidų dalis nustatoma pagal šių atitinkamo tinklo elemento maksimalų pralaidumą viršijančių srautų dydį, vadovaujantis ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 7 straipsnio 6 dalyje nustatyta pirmumo tvarka.

148 Būtent atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus reikia nagrinėti ieškovės teiginius, kad dėl ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 7 straipsnio 6 dalyje nustatytos pirmumo eilės žiediniams srautams teikiama pirmenybė prieš vidaus srautus neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies, pagal kurią išlaidos turi būti dalijamos „atsižvelgiant į tai, kiek jie prisidėjo prie perkrovos“, taigi ir į principą „teršėjas moka“.

149 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia konstatuoti, kad pažodinis žodžių junginio „atsižvelgiant į tai, kiek jie prisidėjo prie perkrovos“ aiškinimas yra suderinamas tiek su požiūriu, išdėstytu ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje, tiek su požiūriu, kurį gina ieškovė. Iš tikrųjų šį žodžių junginį galima suprasti taip, kad indėlis į perkrovą egzistuoja tik nuo momento, kai viršijamas atitinkamo tinklo elemento maksimalus pralaidumas. Be to, reikia manyti, kad pažodžiui aiškinant žodžių junginį „atsižvelgiant į tai, kiek jie prisidėjo prie perkrovos“ galima nustatyti įvairių tipų srautų pirmumo tvarką, siekiant paskirstyti jiems išlaidas, atsižvelgiant į jų indėlį į perkrovą.

150 Kita vertus, griežtai laikantis priežasties-pasekmės principo, žodžių junginį „atsižvelgiant į tai, kiek jie prisidėjo prie perkrovos“ galima suprasti taip, kad visi srautai atitinkamame tinklo elemente vienodai „prisideda“ prie galimos perkrovos.

151 Tokiomis sąlygomis reikia išnagrinėti, ar pirmenybės teikimas žiediniams srautams pateisinamas atsižvelgiant į tai, kad jie skiriasi nuo vidinių srautų, ir ar, kaip teigia ieškovė, diferencijavimas, taigi ir pirmenybės teikimas yra neleistinas.

152 Ieškovės teigimu, iš kelių nuostatų matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas vidaus srautus ir žiedinius srautus vertina vienodai, todėl paskirstant taisomųjų veiksmų išlaidas draudžiama juos vertinti skirtingai, nes kitaip tai būtų teisingumo ir nediskriminavimo principų pažeidimas.

153 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 2019/943 27 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekia užtikrinti, kad tarpzoninis pralaidumas nebūtų ribojamas dėl vidinių ir žiedinių srautų, todėl šio reglamento 16 straipsnio 8 dalyje nustatė didžiausią kiekvieno kritinio tinklo elemento maksimalų pralaidumą, lygų 30 %, kuris gali būti naudojamas, be kita ko, vidaus srautų ir žiedinių srautų sukeltoms perkrovoms valdyti.

154 Vis dėlto pačioje Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nustatyta, kad vidaus ir žiediniai srautai diferencijuojami šiuo atžvilgiu. Šios dalies pirmoje pastraipoje numatoma nustatyti tolerancijos lygį, taikomą „srauta[ms], atsirandant[iems] dėl sandorių prekybos zonos viduje, kuri[e] nesiekia lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos prekybos zonoje“. Nors minėto reglamento 16 straipsnio 13 dalyje tai aiškiai ir nenurodyta, atrodo, kad šis tolerancijos lygis turi būti nustatomas tik žiediniams srautams, nes pagal šios dalies antrą pastraipą šis lygis nustatomas kiekvienai prekybos zonos sienai.

155 Be to, net ir nesant struktūrinės perkrovos, labai tankiame elektros energijos tinkle žiediniai srautai tam tikru mastu neišvengiami (žr. šio sprendimo 180 punktą). Dėl šios priežasties nustatant žiediniams srautams taikomą tolerancijos lygį siekiama, kad tokie srautai nebūtų įtraukiami dalijantis susidarančias taisomųjų veiksmų išlaidas.

156 Vadinasi, priešingai nei teigia ieškovė, Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatant tolerancijos lygio nustatymą žiediniams srautams, šie srautai vertinami kitaip nei vidaus srautai.

157 Šiomis aplinkybėmis Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją skirstant taisomųjų veiksmų išlaidas leidžiama skirtingai vertinti vidaus srautus ir tolerancijos lygį viršijančius žiedinius srautus, nes toks diferencijavimas atrodo pateisinamas atsižvelgiant į jų skirtingą pobūdį nagrinėjamo teisinio reglamentavimo kontekste.

158 Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad pagal Direktyvos 2019/944 40 straipsnio 1 dalies a punktą kiekvienas PSO „užtikrina ilgalaikį sistemos pajėgumą tenkinti pagrįstus elektros energijos perdavimo poreikius, saugų, patikimą ir efektyvų perdavimo sistemos eksploatavimą, techninę priežiūrą ir plėtrą ekonominėmis sąlygomis“.

159 Taigi PSO turi padengti savo valdomo tinklo plėtros ir priežiūros išlaidas, taip pat taisomųjų veiksmų išlaidas, išskyrus tik tuos taisomuosius veiksmus, kuriems taikomas išlaidų pasidalijimas.

160 Kaip buvo priminta Sprendimo Nr. 30/2020 133 punkte, elektros energijos tinklai istoriškai buvo sukurti tam, kad užtikrintų vidaus srautus, ir ši funkcija net ir šiandien išlieka viena iš šių tinklų egzistavimo priežasčių. Taigi vidaus srautai yra pagrindinė elektros energijos tinklo funkcija.

161 Sukūrus bendrą elektros energijos rinką, tinklai buvo atverti, kad būtų galima vykdyti tarpvalstybinius elektros energijos mainus, o pagal Sąjungos teisės aktus PSO turi pareigą naudodami savo tinklus užtikrinti šiuos mainus.

162 Taigi žiedinių srautų atsiradimas tam tikru mastu yra neišvengiama, nors ir nepageidaujama, pagal zoninį modelį, koks taikomas CORE regione, veikiančių elektros tinklų sujungimo pasekmė.

163 Be to, kitaip nei vidaus srautų ir tarpvalstybinių srautų, skiriamų paskirstant tarpzoninį pralaidumą, atveju, nėra jokio intereso, kad žiediniai srautai tranzitu eitų per tarpusavyje sujungtus gretimus tinklus ir sukeltų perkrovas.

164 Tokiomis sąlygomis, rizikuojant nevykdyti Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 6 dalies c punkte nustatytos pareigos užtikrinti sąžiningą išlaidų paskirstymą, iš principo negalima reikalauti, kad PSO padengtų taisomųjų veiksmų, susijusių su tolerancijos lygį viršijančiais žiediniais srautais, kurie tranzitu keliauja jų tinklais, išlaidas.

165 Kadangi žiediniai srautai tankiame elektros tinkle tam tikru mastu neišvengiami, tolerancijos lygis, kuris turi būti nustatytas pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, turi būti suprantamas kaip „nuostolių riba“, iki kurios sąnaudas, atsiradusias dėl žiedinių srautų indėlio į perkrovą, turi padengti už atitinkamus tinklo elementus atsakingas PSO.

166 Taigi viršijus tolerancijos lygį nepateisinama reikalauti, kad PSO padengtų taisomųjų veiksmų, susijusių su per jų tinklus einančiais žiediniais srautais, išlaidas.

167 Vadinasi tai, kad žiediniams srautams teikiama pirmenybė prieš vidaus srautus, galima pateisinti skirtingu jų pobūdžiu, todėl Apeliacinė taryba, nurodžiusi, kad ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje nustatyta pirmenybė žiediniams srautams nebuvo neteisėta, skundžiamame sprendime nepažeidė nei Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje įtvirtinto principo „teršėjas moka“, nei teisingumo bei nediskriminavimo principų.

168 Ši išvada negali būti ginčijama remiantis tuo, kad teisės aktų leidėjas, apskaičiuodamas ir paskirstydamas tarpzoninį pralaidumą pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 8 dalį, vienodai vertina žiedinius srautus ir vidaus srautus.

169 Tai, kad, kiek tai susiję su interesu užtikrinti tarpvalstybinių elektros energijos mainų pralaidumą, tiek žiediniai srautai, tiek vidaus srautai gali apriboti tokį pralaidumą, vis dėlto nereiškia, kad šių rūšių srautai turėtų būti vienodai vertinami ir taisomųjų veiksmų išlaidų pasidalijimo atžvilgiu. Minėto pralaidumo skaičiavimas ir minėtų veiksmų išlaidų pasidalijimas yra du skirtingi dalykai, kurių tikslas nėra tas pats. Galiausiai, priešingai nei teigia ieškovė, skirtingas žiedinių srautų traktavimas, palyginti su vidaus srautais, skirstant taisomųjų veiksmų išlaidas negali būti kvestionuojamas ir dėl klaidingų paskatų, kurias sukeltų šis skirtingas traktavimas.

170 Ieškovė neatsižvelgia į tai, kad vidaus srautai, kaip priminta 158-160 punktuose, yra pagrindinė elektros energijos perdavimo tinklo funkcija.

171 Taigi tik tuo atveju, jei šie srautai, kartu su kitais srautais, užimančiais žemesnę prioritetų sąrašo vietą, įskaitant tolerancijos lygio neviršijančius žiedinius srautus, viršija atitinkamo tinklo elemento maksimalų pralaidumą, yra pagrįsta dalijant taisomųjų veiksmų sąnaudas skatinti už vidaus srautus atsakingą PSO investuoti į savo tinklą.

172 Kita vertus, nėra jokio pagrindo skatinti PSO investuoti į savo tinklą, kad jis galėtų išlaikyti daugiau tolerancijos lygį viršijančių žiedinių srautų.

173 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su tolerancijos lygiu

174 Trečiajame pagrinde ieškovė, palaikoma Vokietijos Federacinės Respublikos, teigia, kad Apeliacinės tarybos sprendimas yra neteisėtas tiek, kiek ši taryba patvirtino Sprendimą Nr. 30/2020, kuriuo Agentūra klaidingai nustatė tolerancijos lygį ir taip pažeidė Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antrą pastraipą.

175 Pirma, ieškovė tvirtina, kad ACER, pati nustatydama laikiną tolerancijos lygį žiediniams srautams, neatsižvelgė į atitinkamas procedūrines nuostatas. Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antra pastraipa Reglamento 2015/1222 9 ir 74 straipsnių atžvilgiu yra ir *lex posterior*, ir *lex superior*, ir *lex specialis*, todėl ACER neturėjo kompetencijos pagal Reglamento 2015/1222 9 straipsnį. Be to, ACER negalėjo remtis ir Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalimi, nes PSO neatliko pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antrą pastraipą reikalaujamos analizės ir nepateikė pasiūlymo NRI dėl tolerancijos lygio patvirtinimo, todėl pastarosioms nebuvo perduotas tolerancijos lygio klausimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalies antros pastraipos a punktą.

176 Antra, ieškovė tvirtina, kad ACER taip pat pažeidė materialinės teisės nuostatas, kylančias iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antros pastraipos. ACER tolerancijos lygį nustatė neturėdama reikalaujamos analizės. Be to, ji jo nenustatė „kiekvienai sienai“ ir „lygiu, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, kaip reikalaujama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antrą pastraipą.

177 Trečia, ieškovė nurodo, kad ACER neturėjo kompetencijos, remdamasi tariama „būtinybe“, nustatyti laikiną tolerancijos lygį.

178 Vokietijos Federacinė Respublika palaiko ieškovės argumentus.

179 ACER nesutinka su ieškovės argumentais, kuriuos palaiko Vokietijos Federacinė Respublika.

180 Visuotinai žinoma, kad labai glaudžiai sujungtame elektros energijos tinkle, veikiančiame pagal zoninį modelį, žiediniai srautai neišvengiami net ir nesant struktūrinės perkrovos.

181 Dėl šios priežasties nustatant tolerancijos lygį žiediniams srautams siekiama, kad tokie srautai nebūtų įtraukiami dalijantis išlaidas, susidarančias dėl apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos.

182 Dėl tolerancijos lygio nustatymo Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodyta:

„Paskirstydamos su taisomaisiais veiksmais susijusias išlaidas [PSO], [NRI] <…> paskirsto išlaidas <…>, išskyrus sąnaudas, kurias lemia srautai, atsirandantys dėl sandorių prekybos zonos viduje, kurios nesiekia lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos prekybos zonoje.

Tą lygį kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai bendrai analizuoja ir apibrėžia visi pralaidumo skaičiavimo regiono [PSO], o jį patvirtina visos pralaidumo skaičiavimo regione esančios [NRI].“

183 Pirma, iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies matyti, kad remiantis tolerancijos lygiu modeliuojama, kokio lygio žiedinių srautų būtų galima tikėtis nesant struktūrinės perkrovos.

184 „Struktūrinė perkrova“ Reglamento 2019/943 2 straipsnio 6 dalyje apibrėžiama kaip „perdavimo sistemoje susidaranti perkrova, kurią galima nedviprasmiškai nustatyti, iš anksto numatyti, kurios geografinė padėtis kurį laiką nekinta ir kuri dažnai kartojasi įprastomis elektros energijos sistemos veikimo sąlygomis“.

185 Antra, iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antros pastraipos matyti, kad prieš nustatant tolerancijos lygį turi būti atliekama analizė ir kad šią analizę turi atlikti PSO.

186 Trečia, iš tos pačios nuostatos matyti, jog tolerancijos lygis turi būti analizuojamas ir nustatomas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

187 Nagrinėjamu atveju neabejotina, kad PSO neatliko reikalaujamos analizės.

188 Be to, neabejotina, kad ACER irgi neatliko šios analizės.

189 Šiuo klausimu Sprendimo Nr. 30/2020 112 punkte nurodyta, kad, nesant pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį PSO išanalizuoto ir nustatyto bei NRI patvirtinto leistino tolerancijos lygio, ACER išnagrinėjo, ar ji pati gali atlikti šią analizę, ir padarė išvadą, kad dėl ribotų išteklių, turimo laiko ir reikalingos kompetencijos to padaryti negali.

190 Be to, iš ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 8 konstatuojamosios dalies ir Sprendimo Nr. 30/2020 110–114 punktų matyti, kad tokioje situacijoje ACER manė turinti teisę pati laikinai nustatyti tolerancijos lygį.

191 Iš Sprendimo Nr. 30/2020 115–122 punktų taip pat matyti, kad ACER visam CORE regionui nustatė vienodą laikiną tolerancijos lygį, atitinkantį 10 % kiekvieno atitinkamo tinklo elemento maksimalaus pralaidumo, o po to vienodai paskirstė šį lygį visoms prekybos zonoms, sukuriančioms žiedinius srautus atitinkamame tinklo elemente.

192 Skundžiamame sprendime Apeliacinė taryba dėl priežasčių, nurodytų skundžiamo sprendimo 909–1077 punktuose (137–164 puslapiai), 1210–1221 punktuose (187–189 puslapiai) ir 1192–1226 punktuose (212–218 puslapiai), atmetė su ACER nustatytu laikinu tolerancijos lygiu susijusią kritiką kaip nepagrįstą.

193 Šiuo klausimu, be kita ko, iš skundžiamo sprendimo 924–946 punktų (140–144 puslapiai), 1217–1221 punktų (187–189 puslapiai) ir 1199–1226 punktų (213–218 puslapiai) matyti, kad ACER manė privalanti pati nustatyti tolerancijos lygį, nes tokio lygio nustatymas, jos nuomone, buvo būtinas išlaidų pasidalijimo metodikai priimti.

194 Be to, iš tų pačių skundžiamo sprendimo punktų darytina išvada, kad ACER atliktas tolerancijos lygio nustatymas buvo pagrįstas „griežta analize“.

195 Iš šių skundžiamo sprendimo elementų taip pat matyti, kad Apeliacinė taryba laikėsi nuomonės, jog ACER, siekdama išvengti aklavietės, turėjo teisę ar net privalėjo pati nustatyti laikiną tolerancijos lygį, neturėdama Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytos analizės.

196 Šiuo klausimu skundžiamame sprendime pabrėžiama, kad taip ACER nustatytas tolerancijos lygis yra laikinas. Iš minėto sprendimo 943 punkto (143 puslapis) matyti, kad PSO vis dar gali bet kuriuo metu atlikti reikalaujamą analizę, o NRI gali ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje nustatytą laikiną tolerancijos lygį bet kuriuo metu pakeisti galutiniu tolerancijos lygiu.

197 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba, nepadarydama teisės klaidos, skundžiamame sprendime galėjo laikytis nuomonės, jog ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje ACER nustatytas tolerancijos lygis atitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nustatytus reikalavimus. Jei taip nėra, reikės išnagrinėti, ar, kaip nurodė Apeliacinė taryba, ACER konkrečioje nagrinėjamoje situacijoje vis dėlto galėjo remtis numanoma kompetencija, leidžiančia jai tolerancijos lygį nustatyti kitaip nei nurodyta šioje nuostatoje.

Dėl iš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies kylančių reikalavimų laikymosi

198 Pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį tolerancijos lygis analizuojamas ir apibrėžiamas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“ ir turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“.

199 Pirma, reikia išnagrinėti, ar tolerancijos lygio nustatymo metodas, kurio ACER laikėsi ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje, patvirtintoje skundžiamu sprendimu, atitinka reikalavimą, kad šis lygis turi būti analizuojamas ir nustatomas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

200 Šiuo klausimu skundžiamos išlaidų pasidalijimo metodikos 7 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyta, kad tolerancijos lygis nustatomas dviem etapais.

201 Pirmajame etape bendras visam CORE regionui tolerancijos lygis taikomas kiekvienam tarpvalstybinės svarbos tinklo elementui. Šis bendras tolerancijos lygis sudaro 10 % atitinkamo tinklo elemento maksimalaus pralaidumo.

202 Antrajame etape bendras tolerancijos lygis kiekvienam atitinkamam tinklo elementui lygiomis dalimis padalijamas iš CORE regiono prekybos zonų, iš kurių per tą tinklo elementą eina žiediniai srautai, skaičiaus. Jei tam tikra prekybos zona nevisiškai išnaudoja jai priskirtą tolerancijos lygio dalį, nepanaudota dalis po lygiai paskirstoma likusioms prekybos zonoms.

203 Vadinasi, kiekvieno tarpvalstybinės svarbos tinklo elemento tolerancijos lygis sudaro 10 % jo maksimalaus pralaidumo, lygiomis dalimis padalyto iš CORE regiono prekybos zonų, iš kurių per tą tinklo elementą eina žiediniai srautai, skaičiaus.

204 Kaip tvirtina ACER, toks paskirstymas lemia individualų tolerancijos lygį kiekvienai prekybos zonai, taigi toks tolerancijos lygio nustatymas reiškia tam tikrą jo „individualizavimą“, nes šis lygis nustatomas atsižvelgiant į kiekvieno atitinkamo tinklo elemento individualų maksimalų pralaidumą ir prekybos zonų, iš kurių per šiuos tinklo elementus eina žiediniai srautai, skaičių.

205 Vis dėlto tenka konstatuoti, jog šio sprendimo 204 punkte minimas „individualizavimas“ nėra reikalaujamas Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antroje pastraipoje, vartojant žodžių junginį „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

206 Kaip iš esmės teigia ieškovė, o ACER jai šiuo klausimu neprieštarauja, žiedinių srautų lygis kinta priklausomai nuo prekybos zonų charakteristikų, pavyzdžiui, dydžio, tinklo tankumo, iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintos elektros energijos dalies ir atitinkamos prekybos zonos sienų skaičiaus. Vadinasi, žiedinių srautų lygis gali skirtis atskirose prekybos zonose ant „sienos“, kaip ji suprantama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį, ar net elementuose, turinčiuose įtakos perkrovoms tarp dviejų zonų. Taigi

Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antroje pastraipoje reikalaujama, kad tolerancijos lygis būtų nustatomas remiantis atitinkamų prekybos zonų ir skirtingų sienų tarp jų charakteristikomis.

207 Nustatydama tolerancijos lygį, pirmajame etape ACER remiasi visoms CORE regiono prekybos zonoms bendru tolerancijos lygiu, todėl niekaip neatsižvelgiama į konkrečias šių zonų ir jas skiriančių sienų charakteristikas.

208 Be to, „individualizavimą“ atliekant antrajame etape, taip pat labiau atsižvelgiama ne į atskirų prekybos zonų charakteristikas, o tik į prekybos zonų, iš kurių per atitinkamus tinklo elementus teka žiediniai srautai, skaičių. Tie patys argumentai taikomi ir tuo atveju, kai prekybos zona nepanaudotą tolerancijos lygio dalį vėliau paskirsto kitoms prekybos zonoms.

209 Iš to matyti, kad ACER nustatytas tolerancijos lygis neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antroje pastraipoje nustatyto reikalavimo, kad tolerancijos lygis turi būti nustatytas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

210 Antra, kalbant apie reikalavimą, kad tolerancijos lygis turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, neabejotina, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pirmoje pastraipoje numatyta analizė, kurios paprastai reikia siekiant nustatyti tikėtiną žiedinio srauto lygį be struktūrinės perkrovos, nagrinėjamu atveju nebuvo atlikta.

211 Nesant tokios analizės, ACER nustatytas tolerancijos lygis negali atitikti reikalavimo, kad šis lygis turi atitikti žiedinių srautų lygį, kurio būtų galima tikėtis nesant struktūrinės perkrovos.

212 Iš skundžiamo sprendimo 958 punkto (145 puslapis) ir 1221 punkto (189 puslapis) punktų matyti, kad ACER laikėsi nuomonės, jog jos nustatytas tolerancijos lygis atitinka padėtį be struktūrinės perkrovos.

213 Iš Sprendimo Nr. 30/2020 115 punkto ir atsiliepimo į ieškinį 215 punkto matyti, kad ACER atliko PSO apklausą dėl žiedinių srautų lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos. Kai kurie PSO nurodė 3 %, 5 % ir 10 % vertes, o kiti neatsakė arba nurodė didesnes nei 10 % ribas. Kaip matyti ir iš Sprendimo Nr. 30/2020 115 punkto, šiomis aplinkybėmis ir darydama prielaidą, kad PSO atsakymams įtakos turėjo jų pačių interesai, ACER nustatė 10 % atitinkamo tinklo elemento maksimalaus pralaidumo tolerancijos lygį, kaip pareikštų nuomonių „vidurkį“.

214 Darytina išvada, kad 10 % atitinkamo tinklo elemento maksimalaus pralaidumo apskaičiavimas, kaip bendro tolerancijos lygio nustatymas visoms CORE regiono prekybos zonoms ir kaip pirmas etapas nustatant tolerancijos lygį kiekvienam atitinkamam tinklo elementui, nėra pagrįstas jokia tolerancijos lygio be struktūrinės perkrovos analize, kurios reikalaujama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pirmą pastraipą, bet yra kompromiso, pasiekto atsižvelgiant į atitinkamų PSO pateiktas skirtingas nuomones, rezultatas.

215 Kaip ACER pripažįsta skundžiamo sprendimo 930 punkte (141 puslapis), norint atlikti pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pirmą pastraipą reikalaujamą analizę, reikia atlikti, be kita ko, investicijų į tinklą ir galimų prekybos zonų pertvarkymo siekiant pašalinti struktūrines perkrovas analizę. ACER pripažįsta, kad tokios analizės neatliko.

216 Šiomis aplinkybėmis ACER argumentas, kad nustatydama tolerancijos lygį ji rėmėsi „griežta analize“, yra nepagrįstas, nes ši analizė bet kuriuo atveju nebuvo Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodyta analizė.

217 Darytina išvada, kad ACER apskaičiuotas tolerancijos lygis neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nustatytų reikalavimų, pagal kuriuos tolerancijos lygis turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, ir turi būti apibrėžtas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

Numanomos kompetencijos pripažinimo sąlygos

218 Iš pirmiau pateiktų vertinimų matyti, kad ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje ACER nustatytas tolerancijos lygis neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies.

219 Tokiomis aplinkybėmis klausimas, ar ACER iš esmės buvo kompetentinga pati nustatyti tolerancijos lygį pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 10 dalies antros pastraipos a punktą, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 924 punkto (140 puslapis), yra nereikšmingas. Bet kuriuo atveju pagal šią nuostatą ACER negali nustatyti tolerancijos lygio, kuris neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų.

220 Vadinasi, reikia išnagrinėti, ar, nepaisant to, kad ACER nustatytas tolerancijos lygis neatitiko Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų, konkrečioje situacijoje, kurioje buvo ACER, ji turėjo numanomą kompetenciją nustatyti tolerancijos lygį kitaip, nei nurodyta šioje nuostatoje.

221 ACER savo kompetenciją nustatyti tolerancijos lygį grindžia savo veiksmų būtinumu. Nesant tolerancijos lygio be struktūrinės perkrovos analizės, kurią privalo atlikti PSO, ACER teigia turėjusi teisę, siekdama išvengti aklavietės, ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje pati nustatyti laikiną tolerancijos lygį.

222 Pirma, atsižvelgiant į teisėtumo principą, iš esmės neleidžiama, kad Sąjungos agentūra, kaip antai ACER, galėtų nukrypti nuo taikytinų teisės aktų. Iš to darytina išvada, kad ACER iš principo negalėjo nukrypti nuo Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies.

223 Antra, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies b punktą ACER gali „priimti tarpinį sprendimą, kad būtų užtikrintas <…> eksploatavimo saugumas“. Tenka konstatuoti, kad nustatydama tolerancijos lygį nagrinėjamu atveju ACER šia nuostata nesirėmė. Be to, bet kuriuo atveju išlaidų pasidalijimo metodikos priėmimas negali būti laikomas būtinu, „kad būtų užtikrintas tiekimo patikimumas arba eksploatavimo saugumas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies b punktą. Iš tikrųjų šia metodika siekiama paskirstyti taisomųjų veiksmų išlaidas, o ne nustatyti taisomuosius veiksmus, kurių reikia imtis siekiant užtikrinti tiekimo patikimumą arba eksploatavimo saugumą.

224 Be to, šios nuostatos, taigi ir įgaliojimo aiškiai apibrėžtomis aplinkybėmis priimti laikinus sprendimus, buvimas prieštarauja tam, kad būtų pripažintas numanoma ACER kompetencija tolerancijos lygį išlaidų pasidalijimo metodikoje nustatyti – kad ir laikinai – kitaip nei numatyta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje.

225 Trečia, remiantis jurisprudencija, vien argumento dėl veiksmingumo intereso nepakanka, kad Sąjungos agentūrai atsirastų kompetencija (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 24 d. Sprendimo *E-Control / ACER*, T-332/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:761, 69 punktą). Taigi nepakanka vien nurodyti su veiksmingumu susijusį interesą, kad Sąjungos agentūra galėtų nukrypti nuo taikytinų teisės aktų.

226 Vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad su veiksmingumu susijusiu interesu – jeigu jis atitinka realų poreikį užtikrinti Sutarčių ar atitinkamo reglamento nuostatų veiksmingumą – būtų galima pateisinti numanomų įgaliojimų priimti sprendimą egzistavimą (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 24 d. Sprendimo *E-Control / ACER*, T-332/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:761, 69 punktą).

227 Taigi būtina išnagrinėti, ar nagrinėjamu atveju, remiantis šia jurisprudencija, buvo įvykdytos sąlygos pripažinti, kad ACER turi numanomą kompetenciją.

Dėl numanomos ACER kompetencijos pripažinimo

228 Remiantis šio sprendimo 226 punkte nurodyta jurisprudencija, siekiant patikrinti, ar ACER gali nurodyti turinti numanomos kompetencijos, būtina išnagrinėti, ar tokios kompetencijos suteikimas jai atitiktų realų poreikį užtikrinti nagrinėjamų nuostatų veiksmingumą.

229 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 924–946 punktuose (140–144 puslapiai) ir 1206–1220 punktuose (214–216 puslapiai) nurodoma, kad ACER teigė, jog dėl būtinybės priimti išlaidų pasidalijimo metodiką per nustatytą terminą ji buvo priversta pati nustatyti tolerancijos lygį, nors paprastai reikalaujama analizė nebuvo atlikta.

230 Pirma, kalbant apie nurodytą poreikį dėl tvarkaraščio, reikia konstatuoti, kad ACER iš esmės turėjo priimti išlaidų pasidalijimo metodiką per Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies a punkte ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalyje nustatytą laikotarpį, t. y. per šešis mėnesius nuo 2020 m. kovo 27 d.

231 Vis dėlto reikia pažymėti, kad Sąjungos teisėje nenumatyta jokios sankcijos už Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies a punkte ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalyje numatyto šešių mėnesių termino viršijimą. Taigi šis terminas yra orientacinis, o ne privalomas.

232 Pagal jurisprudenciją, kai yra nustatytas toks orientacinis terminas, net jei Sąjungos institucija, kuriai šis terminas taikomas, turi stengtis jo laikytis, jai gali prireikti daugiau laiko atsižvelgiant į tai, jog užduotis gali būti sudėtinga, ir jei nepažeidžiami valstybės narės interesai (šiuo klausimu žr. 2013 m. sausio 15 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-54/11, EU:T:2013:10, 27 punktą).

233 Taigi ACER samprotavimų išeities taškas yra klaidingas, nes ji neprivalėjo priimti išlaidų pasidalijimo metodikos per nustatytą terminą, t. y. iki 2020 m. rugsėjo 28 d.

234 Be to, akivaizdu, kad „lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, analizė yra sudėtinga ir užima daug laiko.

235 Taigi ACER iš principo galėjo suteikti PSO pakankamai laiko reikiamai analizei atlikti, kad nebūtų kaltinama Reglamento 2019/942 6 straipsnio 12 dalies a punkte ir Reglamento 2015/1222 9 straipsnio 11 dalyje nustatyto termino nesilaikymu.

236 Juo labiau, kad pareiga nustatyti tolerancijos lygį atliekant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytą analizę įsigaliojo tik 2020 m. sausio 1 d.

237 Tuo metu, kai CORE regiono PSO pateikė savo siūlomą išlaidų pasidalijimo metodiką visoms to regiono NRI patvirtinti, t. y. 2019 m. kovo 27 d., Reglamentas 2019/943 dar nebuvo priimtas.

238 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nei Sprendime Nr. 30/2020, nei skundžiamame sprendime nenagrinėjamos galimos pasekmės išlaidų pasidalijimo metodikos priėmimo grafikui, nes pareiga nustatyti tolerancijos lygį ir atlikti atitinkamą analizę įsigaliojo tik 2020 m. sausio 1 d.

239 Taigi skundžiamame sprendime Apeliacinės tarybos daroma prielaida, kad ACER turėjo priimti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką, nelaukdama, kol bus atlikta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatyta analizė, nes jai buvo skirtas terminas tai padaryti, grindžiama teisinio reglamentavimo aiškinimu, kuriame neatsižvelgiama nei į orientacinį termino, kurio turi laikytis ACER, pobūdį, nei į galiojančių teisės aktų pasikeitimą.

240 Vadinasi, vien to, kad ACER buvo nustatytas orientacinis terminas išlaidų pasidalijimo metodikai priimti, nepakanka, kad būtų įrodytas realus poreikis užtikrinti nagrinėjamų nuostatų veiksmingumą.

241 Antra, ACER savo veiksmų poreikį pateisino PSO neveiklumu. Iš skundžiamo sprendimo 955 punkto (145 puslapis) matyti, kad ACER teigė, jog PSO „beveik trejus metus“ negalėjo atlikti analizės, kurios reikalaujama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

242 Šiuo klausimu primintina, kad pareiga nustatyti tolerancijos lygį atliekant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytą analizę įsigaliojo tik 2020 m. sausio 1 d.

243 Be to, reikia pažymėti, kad, priešingai nei ACER teigia skundžiamo sprendimo 926 punkte (140 puslapis), 2019 m. vasario 22 d. aiškinamajame dokumente, pridėtame prie 2019 m. kovo 27 d. pasiūlymo dėl išlaidų pasidalijimo metodikos, PSO laikėsi nuomonės, kad tolerancijos lygio nustatyti neprivaloma ir kad jiems tiesiog yra palikta tokia galimybė.

244 Net darant prielaidą, kad PSO pripažino, jog tolerancijos lygį būtina nustatyti dar prieš priimant Reglamentą 2019/943, faktas, kad Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodyta, kaip tolerancijos lygis turėjo būti nustatytas, t. y. remiantis „[žiedinių srautų] lygio, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos, analize“ ir „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

245 ACER neteigia, kad prieš įsigaliojant Reglamentui 2019/943 buvo nuspręsta, jog tolerancijos lygis turi būti nustatomas tokiu būdu.

246 Šiomis aplinkybėmis ACER negalėjo teisėtai kritikuoti PSO už tai, kad jie „beveik trejus metus“ negalėjo atlikti pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį reikalaujamos analizės.

247 Ši išvada neginčijama ir dokumentuose, kuriuos ACER per posėdį pateikė siekdama parodyti, kad CORE regiono PSO ir NRI vis dar diskutavo, kaip turėtų būti atliekama Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujama analizė.

248 Nepaisant to, ar šie dokumentai yra priimtini, reikia konstatuoti, kad vykstančios derybos, apie kurias kalba ACER, nagrinėjamu atveju nėra svarbios.

249 Pagal jurisprudenciją sprendimo teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant tik į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes (žr. 2022 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Roos ir kt. / Parlamentas*, T-710/21, T-722/21 ir T-723/21, EU:T:2022:262, 211 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi į ACER nurodytas aplinkybes, kurios atsirado po skundžiamo sprendimo priėmimo, negalima atsižvelgti vertinant šio sprendimo teisėtumą.

250 Trečia, ACER savo veiksmų būtinybę pateisino tuo, kad PSO nesilaikė jos nustatyto termino. Šiuo klausimu ji nurodo, kad buvo skyrusi PSO keturių mėnesių terminą (nuo 2020 m. balandžio 18 d. iki rugpjūčio 20 d.) Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytai analizei atlikti, ir priduria, kad jie šio termino nesilaikė.

251 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 930 punkto (141 puslapis), 954 punkto (145 puslapis) ir 1131 punkto (202 puslapis), pati ACER manė, kad pagal Reglamento (ES) 2019/943 16 straipsnio 13 dalį reikalaujama analizė yra sudėtinga ir pareikalautų daug laiko.

252 Be to, ACER neįrodė, kad per keturių mėnesių laikotarpį, kurį ji suteikė PSO, būtų kaip nors palengvinusi PSO darbą atliekant Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje nurodytą analizę.

253 Pagal Reglamento 2019/942 6 straipsnio 11 dalį, kuri atspindi ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalaus bendradarbiavimo principą, rengdama minėto reglamento 6 straipsnio 10 dalimi grindžiamą sprendimą ACER privalo konsultuotis su NRI ir PSO.

254 Vadovaudamasi lojalaus bendradarbiavimo principu ir atsižvelgdama į tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai siekė, kad sudėtingi, bet būtini sprendimai tarpvalstybiniais klausimais būtų priimami veiksmingiau ir greičiau (2022 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *BNetzA / ACER*, T-631/19, EU:T:2022:509, 46 punktas), ACER turėjo padėti PSO ir NRI rengti analizę, kurios reikalaujama pagal Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalį.

255 Šiomis aplinkybėmis ACER negali teisėtai kritikuoti PSO už tai, kad jie per nustatytą laiką, t. y. keturis mėnesius, nesugebėjo atlikti Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujamos analizės.

256 Ketvirta, poreikį priimti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką nelaukiant, kol bus atlikta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujama analizė, ACER papildomai pagrindė dar dviem argumentais.

257 Viena vertus, per posėdį ACER teigė, kad priėmus ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką, PSO turėjo būti suteikta pakankamai laiko įdiegti jos tinkamam įgyvendinimui reikalingus mechanizmus.

258 Reikia pažymėti, kad pagal ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos 13 straipsnio 2 dalį, siejamą su RDCT metodikos 37 straipsnio 2 dalimi, pirmosios iš šių metodikų pirmasis įgyvendinimo etapas buvo numatytas 2023 m. birželio 4 d., o visiškas jos taikymas – 2025 m. birželio 4 d.

259 Taigi, kadangi ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika pirmą kartą iš dalies turėjo būti įgyvendinta tik po dvejų su puse metų nuo jos priėmimo, o visiškai įgyvendinta – po ketverių su puse metų nuo jos priėmimo, paprasta nuoroda į tai, jog PSO turi imtis priemonių, kad ši metodika būtų tinkamai įgyvendinta, negali būti pakankamas įrodymas, kad, atsižvelgiant į labai ilgą šios metodikos įgyvendinimo laikotarpį, yra realus poreikis ją priimti nelaukiant
Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujamos analizės.

260 Kita vertus, iš skundžiamo sprendimo 946 punkto (144 puslapis) matyti, kad ACER mano, jog ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika turėtų būti įgyvendinama tuo pačiu metu kaip RDCT metodika bei ROSC metodika.

261 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad nagrinėjamu atveju reikia ne atsakyti į klausimą, ar ACER turėjo teisę numatyti tas pačias ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos ir RDCT bei ROSC metodikų įgyvendinimo datas, o veikiau nustatyti, ar ACER galėjo ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką priimti nelaukdama Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje numatytos analizės.

262 Šiomis aplinkybėmis argumentas, grindžiamas tariamu poreikiu vienu metu įgyvendinti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką ir RDCT bei ROSC metodikas, nėra svarbus sprendžiant klausimą, kuriuo metu turėjo būti priimta išlaidų pasidalijimo metodika.

263 Taigi ACER negalėjo savo veiksmų būtinybės pateisinti sumetimais, susijusiais su siekiu suteikti PSO pakankamai laiko įdiegti mechanizmus, reikalingus siekiant tinkamai įgyvendinti ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką vienu metu su kitomis dviem metodikomis.

264 Vadinasi, ACER neįrodė, kad ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką reikėjo priimti nelaukiant, kol bus atlikta Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalyje reikalaujama analizė.

265 Taigi ACER neįrodė, kad būta realaus poreikio užtikrinti nagrinėjamų nuostatų, kuriomis galima pateisinti jos numanomą kompetenciją, veiksmingumą.

266 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad ACER nustatytu tolerancijos lygiu negalima užtikrinti nagrinėjamų nuostatų veiksmingumo.

267 Nustačiusi tolerancijos lygį ACER galėjo ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką priimti 2020 m. lapkričio 30 d., t. y. šiek tiek vėliau nei pasibaigė šiam tikslui jai nustatytas terminas (2020 m. rugsėjo 27 d.). Vis dėlto tai nepadėjo užtikrinti aptariamų materialinių nuostatų veiksmingumo.

268 Pagal Reglamento 2015/1222 74 straipsnio 6 dalies a punktą išlaidų pasidalijimo metodikoje turi būti numatytos paskatos naudingai investuoti į perkrovų valdymą. Be to, pagal Reglamento 2019/943 34 konstatuojamąją dalį minėtu valdymu turėtų būti duodami teisingi ekonominiai signalai PSO ir rinkos dalyviams.

269 Kaip konstatuota šio sprendimo 217 punkte, ACER nustatytas tolerancijos lygis, patvirtintas skundžiamu sprendimu, neatitinka Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų, pagal kuriuos tolerancijos lygis turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, ir turi būti apibrėžtas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“.

270 Šiomis aplinkybėmis dėl tokio tolerancijos lygio nustatymo pagal šią ginčijamą išlaidų pasidalijimo metodiką negalima paskirstant taisomųjų veiksmų sąnaudas pasiųsti „teisingų ekonominių signalų“ dėl investicijų į tinklus.

271 Be to, taip pat reikia konstatuoti, kad ACER iš pažiūros atliktu intereso laikytis nustatyto termino ir intereso laikytis Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies pusiausvyros nustatymu negalima pateisinti atitinkamų teisės aktų neatitinkančio tolerancijos lygio nustatymo.

272 Kaip pažymėta šio sprendimo 231 punkte, terminas, kuris buvo nustatytas ACER išlaidų pasidalijimo metodikai priimti, buvo tik orientacinis, todėl, siekiant užtikrinti pusiausvyrą, siekiui nepažeisti šio termino negali būti teikiama pirmenybė prieš Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų laikymąsi.

273 Šio rezultato negali paneigti ACER argumentas, kad tolerancijos lygį ji nustatė tik laikinai. Iš tiesų šio nustatymo laikinumas jokiu būdu nesušvelnina ACER ir Apeliacinės tarybos padaryto atitinkamo teisinio reglamentavimo pažeidimo.

274 Vis dėlto aplinkybė, kad laikino tolerancijos lygio nustatymas egzistuoja tik *de jure*, nesuteikia pagrindo sušvelninti vertinimo, kad ACER nesilaikė atitinkamo teisinio reglamentavimo.

275 Vadinasi, ACER negali pateisinti savo požiūrio, kad, siekiant pusiausvyros, pirmenybė teikiama interesui laikytis nustatyto termino, o ne interesui, kad būtų laikomasi Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies reikalavimų, remdamasi dėl to atsiradusio kišimosi į teisinį reglamentavimą nustatant šio reglamentavimo neatitinkantį tolerancijos lygį laikinumu. Taigi nustatydama tolerancijos lygį ACER negalėjo remtis numanoma kompetencija.

276 Atsižvelgiant į pirmiau pateiktus vertinimus, darytina išvada, kad ACER nustatant tolerancijos lygį ginčijamoje išlaidų pasidalijimo metodikoje, patvirtintoje skundžiamu sprendimu, buvo pažeista Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalis, nes šis lygis neatitinka nei kriterijaus, pagal kurį tolerancijos lygis turi atitikti „lygį, kurio būtų galima tikėtis be struktūrinės perkrovos“, nei kriterijaus, pagal kurį tolerancijos lygis turi būti apibrėžtas „kiekvienos atskiros prekybos zonos sienai“. Be to, iš to, kas išdėstyta, akivaizdu, kad ACER neturėjo teisės kitaip nustatyti tolerancijos lygio, kad nepažeistų jai nustatyto termino ginčijamai išlaidų pasidalijimo metodikai priimti.

277 Tokiomis aplinkybėmis reikia sutikti su trečiuoju pagrindu ir nebūtina nagrinėti kitų prieštaravimų, kuriuos ieškovės pateikė jam pagrįsti.

278 Kadangi trečiasis pagrindas susijęs su ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos pagrindiniu elementu, kuris yra skundžiamo sprendimo dalykas, Bendrasis Teismas negali skundžiamo sprendimo panaikinti tik iš dalies.

279 Vadinasi, reikia tenkinti ieškovės ieškinį, remiantis jo trečiuoju pagrindu, ir panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo patvirtintas Sprendimas Nr. 30/2020 ir atmestas ieškovės ieškinys (sujungtoje) byloje A-001-2021.

280 Šiomis sąlygomis ieškovės nurodytų penktojo ir šeštojo pagrindų nagrinėti nereikia.

Dėl galimo skundžiamo sprendimo patvirtinimo

281 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Bendrasis Teismas gali (jei mano, kad tai reikalinga) nurodyti, kurie paskelbto negaliojančiu akto padariniai lieka galutiniai.

282 Atsakydamos į Bendrojo Teismo taikytas proceso organizavimo priemones, šalys pateikė pastabas šiuo klausimu.

283 Nagrinėjamu atveju ACER teigia, kad skundžiamo sprendimo, taigi ir ginčijamos išlaidų pasidalijimo metodikos, panaikinimas turės rimtų pasekmių. PSO turės padengti visas jų tinklo elementuose aktyvuotų visų taisomųjų veiksmų išlaidas, net jei šių veiksmų reikėjo dėl iš kitų prekybos zonų ateinančių žiedinių srautų. Esant tokiai situacijai, PSO tikriausiai būtų skatinami riboti jungiamųjų linijų pralaidumą, o tai lemtų didesnes elektros energijos kainas.

284 Remiantis jurisprudencija, dėl su teisiniu saugumu susijusių motyvų akto padariniai gali likti galioti, be kita ko, jeigu jo panaikinimo įsigaliojimas nedelsiant lemtų sunkius neigiamus padarinius atitinkamiems asmenims ir jeigu skundžiamo akto teisėtumas ginčijamas ne dėl jo tikslo ar turinio, bet dėl jo rengėjo kompetencijos trūkumo ar dėl esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo (žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 175 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

285 Šiuo klausimu pirmiausia svarbu pažymėti, kad skundžiamo sprendimo panaikinimas grindžiamas, be kita ko, materialinės teisės pažeidimu, t. y. Reglamento 2019/943 16 straipsnio 13 dalies antros pastraipos pažeidimu, o ne vien esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu.

286 Kita vertus, ACER argumentai grindžiami prielaida, kad ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika jau taikoma.

287 Vis dėlto iš šalių atsakymų į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus matyti, kad ginčijama išlaidų pasidalijimo metodika, dėl kurios priimtas skundžiamas sprendimas, nebus visiškai taikoma iki 2025 m. birželio 4 d. ir kad dėl vėlavimo jos taikymas gali būti net dar labiau atidėtas.

288 Tokiomis aplinkybėmis nėra reikalo apriboti skundžiamo sprendimo panaikinimo poveikio.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

289 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

290 Kadangi ACER pralaimėjo bylą, o ieškovė prašė iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas, ACER turi jas padengti.

291 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Taigi Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti (sujungtoje) byloje A-001-2021 priimtą 2021 m. gegužės 28 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) apeliacinės tarybos sprendimą tiek, kiek juo buvo patvirtintas 2020 m. lapkričio 30 d. ACER sprendimas Nr. 30/2020 dėl vadinamojo CORE regiono pralaidumui skaičiuoti, apimančio Belgiją, Čekijos Respubliką, Vokietiją, Prancūziją, Kroatiją, Liuksemburgą, Vengriją, Nyderlandus, Austriją, Lenkiją, Rumuniją, Slovėniją ir Slovakiją, elektros energijos perdavimo sistemos operatorių pasiūlymo, susijusio su apkrovų perskirstymo ir kompensacinės prekybos išlaidų pasidalijimo metodika, ir atmestas ieškovės skundas minėtoje byloje.**

2. **ACER padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir *Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA)* patirtas bylinėjimosi išlaidas**.

3. **Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Paskelbta 2024 m. rugsėjo 25 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.